

நாளைக்கு நாளைக்குப் படுத்த நாளை வேண்டிக்குத் தாமதமாக
அனுப்பினா தீவகம் தாமதமாக வேண்டாம். தாமதமாகத் தாமதமாக

ஸ்ரீராம விலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

பாஸ்தர்
லக்ஷேஷ்
பார்ஸல்சு
அல்லது
கேட்ஸு

மதுரை & தென் மதுரை ராஜகோவைத் தோகல் தென்மேல் கண்டிரகட்டை
202-3, மவுண்டு ரோடு (போன் : 8536) மதுரை

அணங்கின்
அமைதியின்மை

குதக வேளாறுகளை தனித்தது
குரோக்கியத்தை அளிக்கவல்லது

லோத்ரா

உர்ப்பாசய ரோக த்வரணி

எல்லா மருத்து

ஷாப்புகளிலும் கிடைக்கும்

K.L.B.

தயாரிப்பவர்கள் :

ஜே.வி. குமார் லிமிடெட்.,

மதுரை.

உரிமையுடைய ஜெனரல்

ஸ்திராமை ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்,

சென்னை 600 012 : மதுரை.

Coffee
Ours for Quality

RAW,
ROAST
OR GROUND

GANESH & CO.
MALAY

WE 142, SHANGHAI 205, CHINA BAZAR ROAD

இந்தியன் பாங்க்
லிமிடெட்.

தலைமையகம் :

" இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட் "
 ஸ்டாட்ஸ் ரீட் ரெக்டர் : மதுரை.

தலைமையகம் :

கனகசபை, திருவன்கோட்டை,
மலையாளம், திருவன்கோட்டை,
மலையாளம், மலையாளம்.

தென்னிந்தியாவின் எல்லா மூக்கிய
மலையாள இடங்களிலும் பம்பாயிலும்
பிரான்சிலும் சப் டிரிப்களும் உள்ளன.

சுதந்திரப் பேரரசு ரூ. 1,00,00,000

மலையாள சுதந்திரப் பேரரசு ரூ. 80,00,000

மலையாள சுதந்திரப் பேரரசு ரூ. 28,90,386

(31-12-43 வரை) ரூ. 28,90,386

மலையாள ... ரூ. 20,50,000

மலையாள ... ரூ. 2,13,82,549

மலையாள அய்யர், சென்னை.

கல்கி

KALKI ஜூலை 2, 1944 4 அணு

சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக யுனெட் இந்தியாவின் உன்னத வளர்ச்சி

	1953	1943	அதிகம்
பிரதம வருமானம்	11.45 லக்ஷம்	38.21 லக்ஷம்	334%
மொத்த ஆட்கள்	59.92 லக்ஷம்	283.92 லக்ஷம்	340%
அறியலுள்ள அபிவிருத்திகள் }	2.41 கோடி	8.05 கோடி	334%

யுனெட் இந்தியா லைப் அபிவிருத்தி கம்பெனி லிமிடெட்

யுனெட் இந்தியா லைப் லிமிடெட்
என்பதன்மூலம் — மதராஸ்

புரட்சி - மதராஸ் அபிவிருத்தி புரட்சி

இந்தியாவிலேயும் பிராந்தியங்களிலும் எல்லாவிடங்களிலும் உண்டு.

தென்னிந்தியாவில் பிராந்திய ஆபீஸ்கள் :

பெங்களூர், பெர்னாஸ், கன்னடகோட்டை, கரகோட்டை,
கோயமுத்தூர், மதுரை, தஞ்சாவூர், திருவனந்தபுரம், வேலூர்.

பல கரங்கி

பெயர் பெற்ற துணை
செய்தான பெருந்தொழில்
மேதைதனம் பறி
கொடுத்த அழகிய
சொட்டி ஒருத்தி அவ
ருக்கு ஒரு கடிதம்

எழுதினாள். அக் கடிதத்தில் அந்த
அழகி, "நான் இருவரும், கல்யாணம்
செய்து கொண்டால் என்னைப் போன்ற
அழகும், தங்களைப் போன்ற அழகி
முன்ன குழந்தை காக்கும் பிறக்கக்
கூடுமல்லவா?" என்று கேட்டிருந்தா
ளாம். அதற்குப் பெருந்தொழில் எழுதிய
பதில்:—

"அம்மா! நீர் சொல்லுவது ஒரு
வகையில் சரிதான். ஆனால் அதற்கு
மாறாக என்னைப் போன்ற அழகும், தங்களைப்
போன்ற அழகி முன்ன குழந்தை பிறந்து
விட்டால் என்ன செய்வது?"

★

தமிழ் வான கடைவைப்
பற்றி டி. கே. சி. அவர்
எவ்வளவு அபிப்பிராயம் பிர
சித்தமாவது. அன்னா
முனை சர்வ கலாசாலை பாட
புத்தகக் கமிட்டியில்
அவர் ஒரு சமயம் அங்கத்தினராக
இருந்தார்.

அப்பொழுது இண்டர்மீடியட் வகுப்
புக்கு "இறைவனார் அகப் பொருள்
கவரவில் என்பது பக்கம் பாடமாக
வைக்கலாம்" என்று மற்றக் கமிட்டி
அங்கத்தினர்கள் ஆலோசனை சொன்
னார்கள். "என்பது பக்கம் என்னத்
திற்கு? ஒரு பக்கமே போதும்?" என்று
டி. கே. சி. கூறிவதைக் கேட்டு அவர்கள்
திகைத்தார்கள். இன்னும் அவர்களைத்
தூக்கிவாரிப் போடுமாறு டி. கே. சி.
மேலும் சொன்னார்:— "இந்த யாதி நயி
நடை எழுதக் கூடாது என்ற கட்டுரைக்கு
ஒரு பக்கம் போதா?"

தேவிய கவி டி. கே. சி.
மணிய பாரதியாருக்குப்
பதினாறுவது ஆண்டி.
வேலே 'பாதி' என்னும்
பட்டம் கிடைத்து விட்
டது. இவர் திருநெல்
வேலி இந்து கலாசாலை

யில் படித்தக் கொண்டிருக்கையில்,
ஒரு வேடிக்கையான சம்பவம் நடந்தது.

இவரை அவமானப் படுத்துவதற்காக
கார்திமதிநாதன் என்னும் ஒரு மாணவர்,
பலருக்கு எதிரில் 'பாதி கின்னப்
பயல்' என்னும் கடைசி அடிமையக்
கொடுத்து வெண்பா மூன்று இயற்றச்
சொன்னார். பாதி கிந்தும் தயங்காமல்
"கார்திமதி நாதனைப் பாதி! அவர்
கின்னப் பயல்!" என்று பொருள்பட
".....கார்திமதி நாதனைப் பாதி
(பாதி + அதி) கின்னப் பயல்!" என்று
ஒரு வெண்பாளை முடித்தார்.

★

பேட்டியடி சர்க்கார்,
தங்கன் சிப்பந்தி ஒருவ
ருக்கு ஒரு அறிக்கை
அனுப்பி விருந்தார்கள்.
அந்தக் கவரில் 'மிகவும்
ரகசியம்' என்று எழுதி
விருந்தது. சர்க்காராக்கிரகதயாக அந்தக்
கவரைப் பிரித்துப் பார்த்தால் அதனுள்
ஒரு கவர் இருந்தது. அதன் மேலும்
'மிகவும் ரகசியம்' என்று எழுதி
விருந்தது.

மிகவும் கவனத்துடன் அந்தக் கவரை
யும் பிரித்துப் பார்த்தால் அதற்குள்ளும்
ஒரு கவர் இருந்தது. அதன் மேலும்
'மிகவும் ரகசியம்' என்று எழுதியிருந்
தது. அதைப் பிரித்துப் பார்த்தால்
அதில் என்ன எழுதியிருந்தது என்று
கிடைத்திருக்கிறீர்கள்? அதில் "மிகவும்
ரகசியம்" என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்த
அறிக்கை நம்பர் 125455ஐ இவ்வேழம்
ரகசியம் என்று கருதவேண்டிய அய்
லியமிக்கை" என்று எழுதியிருந்தது!

வீரக் கொடூரம்

சூர கத்தானந்த பாதி

கிரகால் வணவன் காட்டைச் செறிந்த திருன். பகைவரும் பணியும்படி அவ் பிணல் ஒற்றுகை காட்டினான். உயி, உயி, தொழில், வானிகம், எல்லாம் ஒவ்வச் செய்தான். பிறகு வான எடுத்தான்; வீரகரப் பயிற்றினான்; சதுரங்க சேனையும் சேர்த்தான். எப்பற் படைபும் சேர்த்தான். வீரக் கொடூரப்படை எல்லாம் தமிழ்க்கொடியை காட்டக் கொன் பினான். ஒரு வான முறிக்க ஆவிரப் பகை வரட்கள் கொன்பின. கொய்க் கொய்கையில் சோதும் பாண்டியனும் எறித்தனர். குறும்பரும் குறியை

சென்று மேரு மலையில் தமிழ்க் கொடி காட்டுகோனே!" என்று வருத்தித் திரும்பினான். செப்போலியன், வீரன், சிக்கெந்த் முதலிய வீரர்கள் போரில் கொன்று குறித்த பிணத் தொலை பார்த்து மழிந்தனர். கிரகால் அக் தனார், பெண்டிர், ஆக்கன், பிண்பாணர், சாதுக்கன், பொது துணர்சன்—இவர் களை முரடித்து அப்புறம் போகச் சொல்லிவிட்டுப் பெரும்பாலும் எதிரி யின் போர்ப் படைகளையே பாருந் தினான். அவருள்ளும் பவனார் மொறப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தான். அவர்

மன்னரும், ஓர் நாகரும் பொது வரும், இருக் கொ வென்றும் தொடை நடடி மிகை முறக்கி னார். எல்லாநா யும் முதுகுக்கு மண் காட்டி எவ் குய் புலிக் கொடி கையப் பறக்க விட் டான் கிரகாலன். தெய்வ தெய் வும் சோழநாடா யிற்று. எப்பல் களை நடத்திக் கடற் போரில் இவர்களைக் கரு வாகுமைய வென் டான்.

அதற்குள் வட நாட்டில் பாசோ தமிழகா ஒருநித மாகப் பேசியதை கிரகாலன்

காற்று வாக்கிற் சென்றிப்பட்டான். வடக்கே படை கடத்தினான். வச்சிரம், மகதம், அவந்தி காட்டு மன்னரைத் தமிழ்க் கொடிக்கு வணக்கச் செய் தான். வெற்றிக் கொடியை இமய மலிக்கே கொண்டு சென்றான். அதில் புலிக்கொடி, வகாத்து வீர முழக்கத் துடன் திரும்பினான். அக்காலத் தமிழ் மன்னர் இமயம் வகாையில் படை கடத்தி, அதன் பிடரில் தமது கொடியை காட்டி, எழுநி வருவதை ஒரு வீரர் மொப்பாகக் கொண்டனர். கிரகாலன், "இமயமனை குறும்பொடிகட்டாய் இன்னும் வடக்கே

சுந்தேரு நியாயம்

"தட்ட தட்ட தெருவின இப்படி எங்கு போகுகிறாய், சிவனே தங்கு விடு என்று ஒன்று எதிராக வந்த திருக்கேதன்?"

கருக் கொல்லாம் காவேரி அனை கட்டுவதில் சரி யான வேலை கொடுத்தான்.

காவேரியைத் தென் கங்கை வாக்கிற் சோழ நாட்டை தெற் கெல்லிய மாக்கி யது கிரகாலனே. தான் வென்ற நாட்டி வெல்லாம் அவன் உயி, தொழில் வானி உய்களை வளர்த்தான். ஆக்கக் குள்ள புலவர் களைக் கொண்டு தமிழ்க் உயி பார்பினான்.

எவரும் வச லில் உட்டிய ஆராய்க்கி மணி யடித்தால் அரசன்

ஒடியல்து குறை கேட்டு முறை செய் தான். அவனே காவிரிப்பூம்பட்டினத் ததச் மொத்த துறைமுகமாக்க்கிற் எப்பல் வானிபந்தாய் தமிழ் நாடு செய்வல் கொழிக்கச் செய்தான். அவனைப் பாடாத புலவரில்லை. பட்டினப் பாடு, பொருகார்த்தப் படை இன்னும் அவனைப் புலரும். நீதமாவதன் வாழ்க! சிவனே போடி வென்றவை வாழ்க்கிற பேராளே நாட்டைப் பிரிக்கும்—சிவனே அன்பும் கருமும் அதற்கு உரிமையும் திக்பழம் வாக் இறை.

ஏகோபத்தியமாக

அங்கீகரிக்கப்பட்டது

**ஸ்வஸ்திக்
பரிமள காஸ்டராயில்**

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மிகக் கிண்டெட், பம்பாய், 15

435

NAS

செவ்வல் டிப்போ : 158-B, பிரைட்வே, ஜி. டி., 10 தரகம்

கம்பர் தரும் கொடிக்

டி. கே. சி.

பி. யாவை இறையகன் இவ்வன்?

திருமயன் தாமன் அரசனாக இருந்த
ஆரவெண்டியிருக்க, காட்டுக்கு அனுப்பி
விட்டாரென அகன். இந்த விருவம்
பாதனை என்ன பாடு என்னயோ
படுத்தி விட்டது. ஆற்ற முடியாத
துன்பத்துக்கு உண்ணா விருக்கென.
வெய்யுடன் கமந்திரன் மத்தும் தன்
வர்கன் எவ்வாருக்கும் பாதனது சினை
சங்குக்கத் தெரிவொது.

ஆனாலும் காடு அரசனின்மாத சினை
அவ்வளவு இருக்கிறதா? அகதவிட ஆபத்
தான் காரியம் ஒரு காட்டுக்கு உண்டா?
வாயினும் சொல்லுவதற்குக் கண்ட
மான விஷயத்தைச் சொல்லித் தீர்
வேண்டும். வெய்யுடன் பேச ஆரம்பித்
தெரீ:

பாதனே! உன்னுடைய பரிசுத்த
மான் குணத்தை மன்ன என்ற
சொல்லுவோம்! பலர் வந்திருக்கிறார்
கள். வெய்யுடன், மனிவர்கன், அது
பலமுன்ன பெரிவர்கன், அரசர்கன்
எவ்வாரும் வந்திருக்கிறார்கள். வந்தவர்
களும் காட்டில் சிதையும் மூலங்கும்
எப்பெழுதும் போல் அகமக்திருக்க
வேண்டும். என்பதைத் தெரிவிப்பதற்
காகத்தான்.

‘வெய்யுடன், அருத்தவர்,
விருத்தர், வெத்தர்கன்

ஆயினர் நினைவின்
அகடத்த காரியம்

நிதியும் தருமமும்
நிறைவு: நிதியு

கோதது குணத்தினும்
மனத்துக்க கோடியாகம்.’

[ஆதிப: குணமனம்கன்: நிறைவு:
நிறைபெற் சொந்தமே: மனத்துக்க கோடி
யாகம்: தபடி சொந்த அகமக்திருக்கவேண்டும்:
கோடி: கோக்குவாயாக.]

அரசன் எப்பவன் ஒருவன் இருந்து
கைவ பவங்கனோடு ஒரு காட்டைப்
பாதனாகக் கினைவ என்ற கைத்துக்
கொங்குவோம்; அதன் சினைம
எப்படி யிருக்கும்?

‘கங்குது வயிரவன்
அர(உ)இம் கைவகம்,

தங்குது கதிரிவாய்
பகனும், தாணாரும்

தெங்குது மதிரிவா
இரவும், தெங்கும்

உங்குதுது உயிரிவா
உடனும் மூக்குமே!’

[கங்குது வயிரவன் அரக்க கைவகம்:
உக்கமவன் காட் பகடையோடு உகவ
அரக்கினாத தாடு: தங்குது கதிரிவாய்
பகனும்: தெங்குது வயிரவனோடு அகவ
கைவக பகனும்: அதனது துணை சி
கைத்திக் போது இருக்கவிடுவது போல:
தெங்குது கதிரிவா இரவும்: கைவகனோடு
தெங்குது கதிரிவனாத இரவையும்: தெ
ங்கும் உங்குதுது உயிரிவா உடனும் மூக்குமே:
உக்கமவ அரக்கத்த போதினும் இன்ன
தெங்கு தெரிய முகவாதபக மனத்த
தங்கும் உயிர்த் தத்தகம் இன்னாத உடன
யும் மூக்குமே — அரக்க கைவகம்.]

ஏதோ எவ்வாம் சிதி முறைப்படி
காட்டுற தெசமாநுதும் சரி, அக்சி
மமே தாண்டவமாடுற தெசமாநுதும்
சரி, இவ்வகம் பிரக எத்திசையினுன்
— காவரோ பாதனயோ — வேறு
எங்கேயுன்ன உகவமாநுதும் சரி, அகவ
கைப்பத்திக் கொஞ்சம் போகித்துப்
பாப்போம்.

‘தெங்கிதம் உகவிதும்,
நினைவெய்துதம்

மாவன் அயுனர்கன்
கைவரும் தாட்டினும்,

ஏவெவை உகவகமன்(து)
இவ்வகரும் அன்னவன்,—

கைவகெய் நினைவா
இன்னம் கைவகம்.’

[காவன் அயுனர்கன்: அயா எத்தி
கைத்த அரக்ககன் என்ற கொத்துக்கடி
யான — அரக்கன்.]

இன்னொரு விஷயம் கேட்க வேண்டும்
என்ற சொல்லுகிறார் வெய்யுடன்.

கேலத்தில்
கலியாண பட்டு ஜவுளி சகங்கள்
வாங்க சிறந்த இடம்

ரா ம வி லா ஸ்

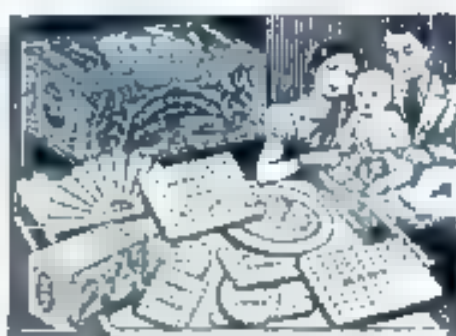
396, கடைவிதி, கேலம்.

Proprietors:- S. N. RAHASWAMY CHETTY & BROS.

இ. எஸ். ஸ்கூல்

திருவனந்தபுரம்.

உங்கள் விட்டிலிருந்து கொண்டு
உங்கள் ஜோசிகளுக்கு இடைபுற
எதுவுமின்றி ஒரே வகுப்பில்,
ஏ. பி. ஸி. முதல் தொடக்க ஆங்கி
வத்தில் காலாவது பாட அறிவு
பெறலாம். தொடங்கி பஸ்கில்
ஒரே வகுப்புகளில் எல்லா
பெயர்களை, மெட்ரிக்வேஷன்
முதலிய பரிட்சைகள் பெறலாம்.
இடைவில் பாடசாலைகளில் கல்வி
பெறுத்தியவர்கள் தொடங்கி பஸ்கி
லாம். பெராகசியுடையதும், அவ
சியமுள்ள செலவும் பிரவத்தனமும்
செய்ய சக்தி உள்ளதும் உங்கள்
கடைபிடிக்கத்தக்க வகுப்பும் காட்டி.
விவரங்களுக்கு எவ்வாறு ஸ்கூல்
முன் பற்றுகிறோம் விவரத்தில்
— எழுதவும். —

நாளைதான் ஒரு குழந்தை பிறந்தால்
அந்த குழந்தைக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்
பெரிய பிள்ளைகளை என்ன செய்ய வேண்டும்
தான் என்று அறியுமா? அல்லது
அப்பாவுக்கும் பெரிய பிள்ளைகளுக்கும்
பிறப்புகளை.

பெரீஸ்

பீஸ்குட்ஸ்

குழந்தைகளைப் பார்த்து வளர்க்கும் ஆரம்ப
சிறந்தவர்களுக்கு சிறந்ததே! உலக
பெரீஸ் & CO, Stockists, Manufacturers, U.S.A. & (U.S.A.)

தொழில்நுட்ப அமைதி
செய்யுமா? சிவசுந்தரி.

மாடர்ன்

சார்ட்டர்

ஆயிரண்டிமண்டி

தொழில்நுட்ப அமைதி P. G. S. கார்ட்,
154, பத்தர் தெரு 11 சென்னை.

பழனி கிருஷ்ண அய்யர்

குறியெழுத்து எழுத்தியதா பாகவதர்

நம் நேசத்தில் எத்தனை வார்த்தை
மரக உபயோகம் படுத்திச் செய்து
கச்சிதமுக்கு வார்த்தைகள் தான்
செய்து துணைகளை எழுதிக்கொடுத்திப்
பிரகாசி பெற்றவர்களுள் இவரை
முதன்மையாகச் சொல்ல வேண்டும்.
இவருடைய வார்த்தையிதனை நான் அடிச்
சொல் புகட்டியிருக்கிறேன். இவர்தான்
இந்த இரண்டே மரக்கத்தியும்
விளக்கியவர் பெற்றவர். இவர்தான்,
தான் பார்த்தவர்தான் இவர் பெற்றிருந்த

மரக பதினாறாம் துணைகளுக்கும்
கேட்கும்படியான விருக்கும்.

இரு சமயம், புதுச்சேரிப்பட்டையில்
வடக்கு வீதி கிருஷ்ணப்பர் மடத்தில்
தான் தான் இவர்தான் பெற்ற கருவிரா
மரப்பண்டியைப் பிள்ளை, மிருதங்கம்
தவிர்த்து மூர்த்திப் பிள்ளை, இவர்ப்பு
பொன்னுசாமிப் பிள்ளை — மற்றும்
அடிக பொருள் விதவான்கள் கூடி இவ
ருடைய தான்களுதனைத் தோத்க

இவர்தான் திரு
சமயம் குறியெ
ச. ம. வ. க. க.
மிகக் கிவிர.

புதுச்சேரிப்பட்டை
சமயம் தான் மி
பெருங்குட்டு
வார்த்தைகள்
சமயம் தான்
அவர்கள் கடம்
கிருஷ்ணப்பர்
கருவிரா
செரி சமயம்
புதுச்சேரி
அய்யர் மிருதங்க
வார்த்தை மி
மல் இவருடைய
கடந்தான் மி
தான் வார்த்தை
கொண்டு சம
திரிகள் செய்த

சமயம் தான் கொடுத்திருந்த மருத்
தான் சமயம் தான் தான் தான் தான்
பெற்றிருந்தான்.

சமயம் தான் கொடுத்திருந்த மருத்
தான் சமயம் தான் தான் தான் தான்
பெற்றிருந்தான்.

சமயம் தான் கொடுத்திருந்த மருத்
தான் சமயம் தான் தான் தான் தான்
பெற்றிருந்தான்.

செய்து சமயம்
தான். பொன்
தான் சமயம்
அவர்கள் மிகக்
தான் தான்
தான், கிருஷ்ணப்பர்
இந்தத்தில் ஒரு
பல்லவ அமைத்
தான் கொண்டு பல்
வார்த்தை அதற்கு
இவரை வார்த்தை
கும்படி கேட்டுக்
கொண்ட, இவர்
செய்த சாதாரண
மரக அபி பல்
வார்த்தை கொண்டு
கும் வட்டியை
செய்யாமல் வார்த்தை
தான் தான்
செய்து செய்த
தான் பார்த்து

கச்சிதமுக்கு இன்னும் சன் செய்தை
விட்டு அகலவில்லை.

சமயம் தான் கொடுத்திருந்த மருத்
தான் சமயம் தான் தான் தான் தான்
பெற்றிருந்தான்.

சமயம் தான் கொடுத்திருந்த மருத்
தான் சமயம் தான் தான் தான் தான்
பெற்றிருந்தான்.

சமயம் தான் கொடுத்திருந்த மருத்
தான் சமயம் தான் தான் தான் தான்
பெற்றிருந்தான்.

சமயம் தான் கொடுத்திருந்த மருத்
தான் சமயம் தான் தான் தான் தான்
பெற்றிருந்தான்.

தாழ்வு பதவி யோசனைகளை விட்டு விட்டு இருப்பதை வலத்துக் கொண்டு திருப்பதியாக இருப்பதே நாம். பீமன் முதலாகே இத்தப் பதவிக்கு ஆசைப்படுகிறார்கள். ஜாசந்திக் கண்டு கீரே பவத்திருக்க, நாகன் எம் மட்டுமீ?"

தருமபுத்திரனுடைய அடக்கம் பீமனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

"திருப்பதியடைந்து சுமமா இருப்பது எனக்குக் கொஞ்சம்கூடப் பிடிக்கவில்லை, நுயற்சியே அரசர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட சிறப்பான குணம். நம் பவத்தைத் தாம் அறிவாதவர்கள் புதுசு இன்னமும் எடுத்துப் பவனிலை. சோம்பலை நீக்கி சாதுரத்தி உபாயங்களைத் திருத்தமாக உபயோகப் படுத்துகிறவன் தய்கினலிட பவவானான அரசனையும் வென்று விடலாம். நுயற்சியும் உபாயமும் பவன் தரும். நான் பெறத்திருக்கும் தேக பவமும் கண்ணனுடைய சாதுரியமும் தனக்குவனலிடத்திலுள்ள சாமர்த்தியமும் ஒன்று சேர்க்கலாம் எதுதான் செய்ய முடியுமது? நாம் மூவரும் ஒன்று சேர்ந்து புறப்பட்டால் ஜாசந்தி அனுடைய பவத்தை அடக்கி விடலாம். நீர் சர்க்கேகப்பட வேண்டாம்" என்று பீமனோன் சொன்னான்.

"ஜாசந்திக் வதத்துக்குத் தகுந்தவன் என்பதில் ஐயமில்லை. என்வந்தாறு அரசர்களை அறிவாயமாகச் சிறையில் வைத்திருக்கிறான். இன்னும் பதிகளுக்கு அரசர்களைப் பிடித்த பீம், நூறு சாதுரர்களையும் ஒரே சமயத்தில் யாகப் பக்கனாகக் கொன்று விடுகூடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறான். பீமனும் அஞ்சுகளும் ஒப்புகொண்டால் நானும் சேர்ந்து மூவருமாகப் போய் யுத்தியாய் அந்தக் கொடியவனை வதம் செய்து சிறைப்பட்ட அரசர்களை விடுவிக்கலாம். இந்த யோசனை எனக்குச் சம்மதம்" என்றான் கண்ணன்.

யுதிஷ்டிரனுக்கு இந்த ஆயோசனை சரியாகத் தென்றாயிற்று. "சாமாந்ருப பதவி மோகத்தினால் ஏமாந்து போய் என் இரண்டு கண்களைப் போலுள்ள பீமார்க்களர்களை இழக்கும்படி கேட்டலாம். இந்த அபாயமான் காரியத்திற்கு அவர்களை அனுப்ப எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இந்த யோசனைகளை விட்டு விடுவதே நாம்" என்றான்.

பிறகு தனஞ்சையன் பேசலானான் :

"பராக்மீரமத்திற்கு ஒப்பானது உலகத்தில் வேறொன்றுமில்லை. புறம் பெற்ற குலத்தில் பிறந்த நாம் பராக்மீரமச் செயல் உடைச் செய்பவம்

பீமன்

வாழ்காண் முடித்துவிட்டு உலர் சீப்பில் என்ன பவன்? வேறு எல்லா உந்துகை விருத்தும் காரியத்தில் பிரவேசிக்க மனமில்லாத பராக்மீரம மற்ற சுத்திரியனுக்குப் புகழிடில்லை. வெற்றிக்குக் காரணம் உதிரகந்தாய், செயல் வேண்டியதை ஊக்கத்துடன் செய்தால் பரக்கியம் அடைவதாம். சாதன பவங்கள் இருந்தும் ஊக்கம் இல்லாதமேனாலும் அந்தச் சாதயங்களை உபயோகமாயல் ஒருவர் தெருவி அடைவதாம். நம் பவத்தைத் தாம் அறிவாம விருப்பதும் ஊக்கமில்லாம விருப்பதமே பெரும்பாலும் நோய்க்கு உருக்குக் காரணம். இந்தக் காரியத்திற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்கள். தகுதி யில்லையென்று யுதிஷ்டிரர் என் கிரக விருதி? விருத்தாப்பியம் அடைத்தபீம் நாம் காபுரமம் தரித்து வலத்தில் வீரதம் உடத்தவாம். இப்போது குல தருமத்திற்கு இணங்கி பராக்மீரமச் செயல்களில் ஈடுபடுவோம்" என்றான்.

இதைக் கேட்ட கண்ணன் எவிர்த்தி அடைந்தான். "பரத குலத்தில் குந்திக்கு மகனுடைய பிறந்த அஞ்சுகளின் வேறு பன்ன யோசனை சொல்லுவான்? மாணம் அரிவருக்கும் நெர்க்கே தீர வேண்டிய விதயம். புத்தம் செய்யாம விருப்படுதல் வாரும் மாணத்திலிருந்து தப்பிவிட வொட்பாது. நீத சாமந்திய் களின்படி தகுந்த உபாயங்களைப் பிரயோகித்தும் பிறரை வசப்படுத்திக் கொண்டும் ஜெயம் பெறுவதே சுத்திரியனுக்கு உரித்தான உடமம்" என்றான்.

முடியில் ஜாசந்திக் வதம் செய்கதி உடமம் என்று எல்லாரும் தீர்மானித்து யுதிஷ்டிரனும் ஒப்புக் கொண்டான்.

வியாசர் விருந்து

சக்காவந்தி நாட்களையாவதென்பது

ஜ ர ச ந்த ன்

இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் பாண்டவர்கள் மிகச் சிறப்பாக ராஜ்யப் பரிபாலனம் செய்து வந்தார்கள். ராஜ்யப் பரகம் கடத்தி அரசர்க்கரசன் என்ற பதவியைப் புதிஷ்டரன் பெற வேண்டுமென்று அவனைக் குழந்தைகள் ஆளாப்பட்டார்கள். அக்காலத்திலுமே சாம்ராஜ்ய மோகம் சொம்ப இருந்ததாகக் காண்கிறது.

இந்த விஷயத்தைப் பற்றி யோசனை செய்வதற்காக புதிஷ்டரன் கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லி யனுப்பினான். தரும புத்திரன் தக்கைப் பரக்க விரும்புவதாகச் சொந்தி வந்ததும் ஜனூத்தனத் துவாரகாவிலிருந்து வேளாள குறிகளைப் பூட்டிய வானைச் சரீப் புறப் பட்டு இந்திரப் பிரஸ்தம் வந்து சென்றான்.

"ராஜ்யப் பரகம் செய்வச் சொல்லிச் சிறுமெதர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எவன் எவ்வா ராஜாக்களாகும் புதிஷ்டரன் படுகிறான் அவனை ராஜ்யம் செய்பவ் தருதியடைந்தவன். நீதான் இதைப்பற்றிச் சொல்லுச் சரீபரன் யோசனை சொல்லும் தக்கை வாய்க் தவ். மற்றவர்களைப் போல் நீ சிறுமெதர்கள் எவ்விடமும் குறைவைப் பாராமல் பட்சபாதமாகப் பேசாட்டாய். சொந்த வரத்திற்கும் கேட்டு வந்துக்குப் பிரியமாக இருக்கும் என்றெண்ணுகொண்டே உன்கைம் கொண்டு யோசனை சொல்லுவது மனிதர்களுடைய சபரவம். நீ அவ்வாறு செய்வாட்டாய்."

இவ்வாறு புதிஷ்டரன் கூறியிருந்தான் பதில் சொல்லான்.

"மகத நாட்டு ராஜாவான ஜாசந்தன் மற்ற அரசர்களை வேவ்வாம் நோய்த்துத் தன் வரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய பரக்கே மத்தினும் கூத்திரிபர்கள் என்றாலும் அவனைக் கண்டு பயத்தும் பணித்தும்

கத்திருக்கன். பவரவிகளான கெபரகன் முதலியவர்களும் அவனை ஆசிரித்து வருகிறார்கள். ஜாசந்தன் இருக்கும் வகையில் வேடுகுருவன் எவ்வாறு ராஜாதிராஜப் பதவியை அடைய முடியும்? உத்திரசேனன் மகனான மதிசெட்டி கம்சன் ஜாசந்தனுக்கு மருமகனும் துணைவரானான் மீன், காலும் என் குலத்தவரும் ஜாசந்தனை எதிர்த்தோம். மூன்று வருஷ காலம் ஸயாமல் அவனுடைய சேனைகளைத் தாக்கினோம். அவனை அடக்க முடியவில்லை. தோல்வி யடைந்தோம். அவனுடைய பயத்தினால் நாங்கள் வடமதுரைப் பிட்டு விட்டு மேற்கே துவாரகையில் கொட்டையும் காலும் புதிதாகக் கட்டிக் கொண்டு ஆமமமாக இருந்து வருகிறோம். நீ ராஜாதி ராஜ பட்டம் பெறுவதைத் தடுப்போதான், என்ன முதலியோர் ஆட்சேபிக்காம விருத்தாவும் ஜாசந்தன் புத்தமீன்றி ஓப்ப மாட்டான். அவராலும் தோல்வி என் பதை அறிவாத ஜாசந்தன் இருக்கும் வகையில் நீ ராஜ்யம் கடத்த இயலாது. அவனை எப்படியாவது வதம் செய்து அவனும் கெதரில் கைக்கப் பட்டிருக்கும் அரசர்களைச் கெதரிலிருந்து கீட்டினான் எம் ராஜ்யம் கடத்தவாம்."

இவ்வாறு கண்ணன் சொன்னதைக் கேட்ட புதிஷ்டரன், "நீ சொல்லுவது சரியே. தத்தம் நாட்டில் சிறப்புடன் வாழும் அரசர்கள் எவ்வாறு போன் அநேக இருக்கிறார்கள். அடைய முடியாத பதவியைப் பற்றி ஒருவன் ஆளாப்படுவதில் பயனில்லை. சம்ராட் பதவியை எவ்வாறு போன்றவன் விரும்புவது தவறு. கடவுள் படைத்திருக்கும் இந்த பூமி மிகப் பெரியது. அனைத்துச் செய்வம் கொண்டது. தத்தம் நாட்டில் அரசு புரிந்து கொண்டு அநேக ராஜாக்கள் திருப்பியாக இருக்க முடியும். ஆகவே அனைவரும் நாள் இந்த சரம்

யோ வந்தாலும் இரண்டொரு வார்த்தை
யின் பேச்சை மூடித்தடுத்தொண்டு போய்
விடுவான்.

4

அவனோ பாக்ஸெய்தித்திரு எப்
பொழுதோ ஐந்த ரூபாய் கூலாத்தொகை
கொடுத்திருந்தான். கொம்பு பணமுடைய
விரும்பினே, அதை காங்கி வருவதற்காக
அந்த விளக்கு வைக்கும் போதின் அங்கு
பாக்ஸெய்தின் விட்டிருக்குப் போனான். அந்த
விட்டை அணுகும்போது, அவனுக்கு மரிகா
யின் அங்கு வந்தான் பின்புலமே. உங்கோ
விருத்த ஏதோ பேச்சை குரம் கேட்டது.
ஆம்; பாக்ஸெய்த் தான் உங்கோ பேசிக்
கொண்டிருந்தான். அவனுடன் பேசியது
தங்கவேலுதான். உங்கோ திரும்பி விட்
தான் என்ற கிணத்தான் அவனோடு.
ஆனால் தன் பெயர் உங்கோ அப்போதெனக்
கேட்டு ஒரு கணம் கிங்கு.

"ஓ ஆம்புந்தாரே! உங்கோ கலி
யானம் பண்ணிக்கச் செய்தா, இன்னும்
எந்த அங்கியே கேட்டுக்கிட!"

"உன் கிணத்தி ஆச்சே! ஓ கேட்டுப்
பாரா? உங்கோ உன் உரம் சே
திக்கிறே!"

"எக்கெட்டயம் அப்படித்தான் இருக்கா.
யாரோ ஒரு சொந்தக்காரன் வைத்து வரத்
தனே இரண்டு மூன்று அங்குக்குச் செய்தா
கொடுத்திட்டி இருக்கான். அங்கு பேசிய
தான் அங்குக்குப் பின்பு போகிறாரு.
அங்கு உங்கோ விட்டெயம் பண்ணுகாரா?
என் சொன்னுத்தான் கேட்டாரா?"

அப்போதுதான் காசலின் கிணத்திலிருந்து
பார்த்த, பாக்ஸெய்த் "வாரா?" என்ற
கேட்டுக்கொண்டே வெளியே வந்தான்.
எதிர்மேயோ கிணத்தொருங்குத்தான் அவ
னோடு பார்த்த ஆச்சரியத்தான்
கவிஞன். தங்கவேலுயும் ஒரு வந்தான்.

"அவனோ!" என்ற ஏதோ சொல்ல
வெளியேதான் பாக்ஸெய்த்.

"ஆமாம்; என் கிணத்திலிருந்து
கண்ணாடிக் கொண்டு போனேன்.
இதை என்னத் தெரிஞ்சுக்கச் சொன்ன!"
என்னுள் அவனோடு.

"அன்னோ! கேட்டுக்கிடக்கா?" என்ற
குரம் பாக்ஸெய்த்.

"அன்னா?" என்ற ஆச்சரியத்தான்
கவிஞன் அவனோடு.

"ஆமாம்; என் பெரியப்பா மகன் தங்க
வேலு! தான் தங்குள் ஒருங்கு விட்டாரது.
என் இங்கே இருக்கிற அங்குக்குத்
தெரியாது. என் தங்கவேலு அங்குப்
பார்த்தேன். பார்த்ததெனிருத்த உங்கோப்
பார்த்தான் பேசிக்கிடக்கருக்கான். ஆனால்
அங்குக்கு என்ன காலம் வரவேணும்?"

இந்த மையத்தின் "பாக்ஸெய்த்!" என்ற
அவனோடு உட்கொண்டிட்டு, "என் கிணத்
பிணத் கண்ணாடிக் பண்ணிக்கொண்டான்
போகிறாரு!" என்னுள் மெதுவாக.

"அப்படியானால்..." என்ற தங்கவேலு
உரக்க கேட்டான்.

அவனோடு கேட்காத வந்த வெளியே
போகிவிட்டான்.

"யோ! எந்த அக்கொண்டிப்பின்பு விருத்
தே! அவன் இருத்தக் கொண்டு வந்த
இக்கொண்டி தானியைக் கட்டி!" என்னுள்
பாக்ஸெய்த்.

ஆனால் அவன் அப்படிச் செய்கின்றான்.
என்கொண்டி, இத்தான் என்ன அவனோடு
தந்தான் எவ்வித வந்தவனாகவொன்றும்,
கிணத்திலிருந்து பட்டை காலத்தாகக் குறைத்
தன் போட்டகாரத்தினால் ஒரு கால
காலின் என்ன பெரிய மணித்திலிருந்து எட்டி
வந்த கூலத்தாக் கொண்டுதான் தங்கவேலு
அங்குக்குத் தானி கட்டினான்.

★

தொம்பு 36!

அரண்மனை:—மணி. கையகப்படுத்தி ஒரு
கேள்வி கேட்டதுடன் எந்தவகையில் வரக்
கூடிய பதில் வந்தது!

மணி:—எவ்விதத் தீர்ப்புமே, எந்த?

அரண்மனை:—தொம்பு 36!

★

இரண்டு தடவை கடிதம் எழுதுவான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை; அந்தக் கடிதத்தைத் தவிர வேறு சிச்சயம் கொடுக்க வருவான் அல்லவா? — அதுதான் அகநாடு வேண்டியது?

பிதாவேளும் அம்மேளும் கோவிலுக்குப் போய்க் குய்யிடிலேயே போதில் மஞ்சள் கொய்யிலில் கீடு திரும்பிச் சொண்டிருந்தான். தாத்தின் தாய்க்காரன் கையிலில் வேலையாக கட்டி கொண்டிருப்பதை அம்மேள பார்த்து விட்டான்.

"பாம்பியம்! தாயை கலிக்கிறது! என் கிட்டெக்குப் போகிறேன். சம்பந்தம் பார்த்தான்" என்று அவன் சொல்லி விட்டுப் போனது பாம்பியத்திற்குப் பெரும் விபம் அளித்தது.

அம்மேள கிட்டெக்கு வருவதற்கும் தாய்க்காரன் வருவதற்கும் சரியாகிவிட்டது. தாய்க்காரன் அவன் கையில் கடிதத்தைக் கொடுத்த கிட்டெத் திரும்பினான். ஏதே சம்பந்தம் அம்மேள உங்கே போவதும், தாய்க்காரன் வெளியே போவதும் திரும்பினான். பிறகு, ஏதே சம்பந்தம் சந்தாங்க சென்ற பிறகு இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

இந்தக் காலத்தில் தாத்தியிருந்த பார்த்தக் கொண்டிருந்தான் பாம்பியம், வேறு என்னாவது அம்மேள ஒரு திறமையாகக் கொண்டு வருவது அவருக்குத் தெரிந்ததானிருந்தது. அந்தக் காலம் வரையில் எந்த இந்திய வரையில் அவன் தெரிந்த கொண்டிருப்பது தெரியும். இப்பொழுதுதான் அவருக்கு விஷயம் விளங்கிற்று, அம்மேளவுக்கு ஏதே கடிதம் கட்டிவிட்டேற்றது; அந்தக் கடிதத்தை பாம்பித் கொண்டது தனக்குத் தெரிவிக்கிறது என்பதற்காகவே குதலில் தன்னை அனுப்பி விட்டான் — என்பதை அவன் கவனித்துக் கொண்டான்.

மறுபடியும் அவன் அம்மேளவைச் சந்தித்தபோது அக்கடிதத்தைப் பற்றி விசாரித்தான். அந்த மனோமயிருந்த கடிதம் கட்டிவிட்டேற்றது என்ற மட்டும் அம்மேள சொன்னாள் தவிர, வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

3

நீதி வரலாற்றை நடவடிக்கை தயார் செய்தான் அம்மேள கிட்டெக்கு கட்டி கடிதம் கொடுத்த கிட்டெப் போவது கடிதத்தை

இருந்ததைப் போலவே அவர்கள் சந்திக்கும் போது ஒருவரை ஒருவர் கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டதும் கடிதத்தைக் கிட்டெ.

"ஆயம்; உங்களுக்கு சொந்தமாகக் காரும் கிடையாது?" என்று ஒரு நாள் கேட்டான் தம்பையே.

"இல்லை" என்று பதில் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பினான் அம்மேள.

"கேட்டுக்கொடு இருக்கேன், நடவியே? உங்களுக்கு இக்கே ஒன்றாக இருக்கப் பயமா இல்லை?"

"இல்லை."

"இப்பொழுது என் காலாக கண்டுபிடித்து இருக்கிறீர்கள்? இந்த காலத்திலே பெண்டிர்களைக் கண்டித்து காலம் பண்பட்டதும்?" என்று சொல்லி விட்டது. "ஆயம்; என்னுடைய ஒரு தடவை கடிதம் வருகிறது. அது..." என்று இழுத்தான் தம்பையே.

"காட் கிட்ட விருந்த காலம் உங்களுக்கு என்ன?" என்று பார்த்துக்கொண்ட கேட்டான் அம்மேள.

"அது காலம் விருந்த காலம் காலக்கு என்ன? என் காலம் பற்றிக் கேட்டால், அது காலத்திலேதான் இக்கே கட்டி உங்களைப் பார்த்து முடியுமா என்று சொல்லுகிறேன்!"

"சரிதான் போ, வேண்டியப் பார்த்துக் கிட்டி!" என்று அம்மேள.

அவன் அக்கடிதம் கொண்டதைக் கேட்ட இப்படியினால் கிட்டெதான், காலம் காலம் கட்டி எந்த காலத்திலேதான் தயார் செய்த காலத்தில் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

பிறகு என் சம்பந்தம் கோவிலுக்குப் போவதற்காக கட்டி அம்மேள காலத்தையே பார்த்து கிட்டெத் திரும்பிவிட்டு கிள்கு! அவன் காலத்தைக் கவனித்து தம்பையே பாம்பி பத்தின் கிட்டெதிரில் அவருடன் போகிக் கொண்டு கிள்குதான் அவன் திரும்பித் திரும்பி. அவன் போகும் தொலைவையும் பாம்பியம் அவருடன் கிள்குது விளையாடும் மாதிரியையும் பார்த்ததும் அவருக்கு 'உரோ' என்றது. அவன் சொல்ல முடியாத வேதனைகள் தன் கிட்டெக்குத் திரும்பி கட்டான்.

பொருமைத் த அவன் உண்டத்தில் கொண்டுவிட்டு காலம் காலப்பித்தது. இத்தகைய காலத்திற்குப் பிறகு அம்மேள பாம்பி கட்டிடம் கவனிப்பான் போவதில்லை. அவன்

என்னவெல்லாம் எழுதவாரோ, அதென்
வாய் அவன் கைத்தலில் எழுதியிருந்தான்.
அந்தக் கைத்தலை மூலுதம் படிப்பதற்குள்
எனவே, அளமென அமைச்சிழித்தெறித்த
விட்டான்.

குணம், அந்தக் கைதம் கத்தியிருந்து
அளமென எழிலும் சீவனமென்னாயின் இருந்
தான் — கிழத்தலத் தொண்டியோனும்,
கைத்தலை அந்தத் தாய்க்காரன் கொண்டு
வந்து கொடுத்தியிருந்து வந்து தான்
தொண்டியெனும்.

அந்தத் தாய்க்காரனின் குருகுருப்பான
பாங்கையும், அதில் இருந்த விஷமும்,
அவன் மனதில் ஆழமாய்ப் பதிந்தவிட்டன.
அப்படித் தன் புத்தி செட்டிப் போவா
மென், அப்படிப் போனதும் அவன்
எண்ணம்போது கொஞ்ச அப்படி அடித்தத்
தொண்டியானேன், கொஞ்சமேன் அடித்தத்
தொண்டித்தென்றும், இப்படி ஆழ்த்தபெரு
மூச்சு விடுவானென்? — என்ற புரையான்
அளமென விழித்தான்.

2

அன்று அளமென காசைப் பக்கத்தில்
உத்தரம் உயர்த்தியிட்டிக் கொண்டு கண்ட
தொண்டிருந்தான். தென் தன் கைத்
அவனது கருண்ட கைத்
தைத் தடவிக் கொடுத்தத்
தென் தது, காசைப்பக்கம்
அவன் பாங்கை அடிக்கடி
தென் திருப்பியது.

“இந்தப் பாங்கும் வசிய
தபாங்கிலோ மனனாக உட்
டியவா ஒன்றும் மெடவாதா?
காசத்தில் யாவோ ஒருக
ருக்கு ஒரு கைதாசெய்யு
வருமெது? இதனும் ஒரு
வனா?” என்ற அவன் கருந்
தினும். அது கருத்தத்
தற்கு மனனாகவாம் அந்தத்
தபாங்காரன் என்ற தொன்
வனா வென்றும்?

யவிக் கொண்டு அளமென
வக்கு ஒரு மனனாகத் தொன்
தித்து, அளவிட முடியாத
ஒரு ஆனந்தம் அப்பொழுது
அவனக்கு உண்டாயிற்று.
உன்சொ படிப்போவ ஒரு
கைத்தலைத் தென் தான்.
மூலியில் தேடி ஒரு பென்
சிலைக் கொண்டு வந்தான்.

வெகு காலமாக மொய்ப்பட்டு ஒரு கைதம்
கருதி முடித்தான். அந்தக் கைதம் வேறு
வாருக்கு மிளவ; கீரப்பணங்குத்தான்!
அவன் கைதம் வந்து கைத்தென்றும்,
அந்ததன் கொளையத்திற்கு வாத்திற்கு
இரண்டு தடவை கைதம் கருதும்படியும்
அதில்வேட்கருந்தான். அவன் கைத்தலைப்
பாத்தது அவன் ஆத்திரப்பட்டதானவோ,
அவ்வது ஆனந்தம் பட்டதானவோ காட்டிக்
கொண்டாகிவின. இவ்வதற்கு அவன் கருதி
பதைவைத்தத் கொண்டு வந்திரு அவன்
ஒன்றும் கொண்டு முடியாதபடி எழிலும்
பட்டிக் கொண்டாயின் கருதினும்.

உதா எழிலை முடியாத காலியத்ததத்
கைத்தலைக்கொண்டு ஆனந்தப்பட்டான்
அளமென. கைத்தலைக் கீரப்பன் வாய்

1992-1993

A black and white photograph of a woman standing, wearing a patterned sari and a bindi. She is holding a small object in her right hand.

ஒரு சூழல்தந்தைக்குப் பிள்ளை, அகனிட
கிறான். மந்த அடித்தான் இது. ஒரு
அகனிடம் பிள்ளை ஒரு மயசம் பெண்ணுக்கு

மிகப் பத்திரமுள்ள சேமிப்புத் திட்டம்

யுத்தம் நீண்டு, சமாதானம் சிலவும் போது சேமித்த பணமேயில்லாதிடையாக மனதையுமேன்ருல், வறும்காலத்திற்காக சேமிப்பதின் பயன் என்ன? தங்கம், வெள்ளி, ரகசிகள் வீடு வாசல்கள், கிரீய்ஸ் சாக்ரட்கள் வாங்குவதில் உங்கள் சேமிப்பை முதலிட்டால், உங்கள் பணத்திற்கும் இக்கதிதான் போகும். இப்பொழுதிருந்தே இந்தப் பொருள்களின் அறிவால அங்கங்கள் சாதாரண அளவுக்கு இறங்குமென்று எதிர்பார்க்கலாம். உங்கள் சேமிப்பு அப்பொழுது என்ன ஆகும்?

யுத்த காலத்தில் கிஷியம் தெரிவாதவர்கள் கிஷி பெற்றதற்குக் கவனிப்பாய் தங்கம், வெள்ளி, வீடு வாசல்களை வங்கிக்கு ஹாட் கொண்டு வாங்குவதால் சாதாரணமான பணத்தை இழங்கிருக்கும் என்பதை எல்லோரும் அறிவவேண்டியது அவசியம். நீங்கள் இம்மாதிரியான கஷ்டத்திற்கு உட்பட்டீர்கள். மிச்சப்படுத்துப் பணத்தைக் கொண்டு காவுகம் செலவில் சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வாங்குங்கள். இந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகள் ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் 10 தான். 12 கருவுகளுக்குப் பிறகு அதன் வந்திர வாதமுள்ள மதிப்பு ரூபாய் 15.

முதல் ஐந்து கருவுகளுக்குப் பிறகு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் காவுகம் செலவில் சர்ட்டிபிகேட்டுகளை பணமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம். இந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளில் முதலிட்ட தொகைகளுக்கு வருமான வரி கிடையாது. ஒவ்வொருவரும் ரூ. 5,000 வரைக்கும் இந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வாங்கலாம்.

நாஷனல் சேவிங்ஸ்

சர்ட்டிபிகேட்டுகளை

வாங்கிச் சேமித்த பணம்

என்றும் பத்திரமாகது

பரிவு செய்தல்—ஒரு நல்ல முன்னேற்பாடு.

அதாம், கங்காணம், பீரோர், ஓரியா, சென்னை மாகாண வாசல்களின் சேவகரிப்பதற்காக, எக்ஸ்சாங்கியில் நுகர்ப்பு மாகாண போஸ்ட் மான்ட்ரான்லின் செத்பார்க்கையில் ஒரு மத்தியப் பரிவு ஆபீஸ் பதவித்தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆபீஸின் சேவிக்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்டுகள், தபாலாயின் காலச் சர்ட்டிபிகேட்டுகள், காவுகம் செலவில் சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வைத்திருப்பவர்கள் தங்கம் சர்ட்டிபிகேட்டுகளின் விபரங்களை இலகசமாகப் பரிவுசெய்து கொள்ளலாம். இதன் மூலம், சர்ட்டிபிகேட்டுகள் காவுகம் போதுமாற்றி, அழித்த கிட்டா துடிசரி, தங்கம் உரிமையை மீளுப்பிப்பது கலைய, பூசா விபரங்களையும் உகாவுதல் தபாலாயின் கெட்டுத் தெரிந்த கொள்ளுங்கள்.

மேலில் வாங்கி உங்க வந்தத் தபாலாயினும்
காவுகம் செலவில் சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வாங்கலாம்.

காலக்கூதம்

சீதாள்)

மீதாசுதாள்:—என்டா, அப்பா! எம்ம
மேட்டுக் காட்டுக்கு ஆத்த வண்டி
மண் அடிக்கச் சொன்னி
ஐந்து ரூபாய் அட்
வான்ஸ் கொடுத்த
மாதிரி என்னைச்சே,
ஏன் பட்டா அடிக்கப்
பொறே?

குடியானவன்:—எஜமான்! அந்த
ரூபா சொல்லிஞ்சு பொருள்க.
இன்னும் ஒரு அஞ்சு குடுத்திடுங்க
இதக்குச் சேத்த வண்டிச் செப்புடறே
றுக்கி! —சி. ஸ்ரீநிவாசன்.

○

தலை வெளி

சோறு:—பி. டி. பி! அலுவலகம்
மூடக் கூக்கு வெளி பார்த்துத் தருவ
தாசு உன் மாமனா? சொன்னி இருக்
தாராமே, அப்படிச் சொந்தா?

சோறு:—ஆம்! செத்திருக்கேன்.

சோறு:—என்ன வெளி?

சோறு:—அவருமடவ இரண்டாவது
பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தேடுறே
வெளி! —சி. மகாதேவன்.

○

எங்க எழுதி

உபாத்தியாயர் (காபலன் கூடப்
பார்த்து):—இந்தக்
கணக்கு உங்களுக்குத்
குத்தெடுவதில்லை! பி.
பிரகாஷ், உங்கக்
கால்வகுக்கும் 100
சாஸரப் பழமும்,
50 ராய் பழமும்

கொடுத்தால் ஒவ்வொருவருக்கும்
என்ன வகுத்தி?

சீதாய்:—கவித்தையி, காசு!
—அ. சம்பந்தம்.

கவிதை கருத்தம்

விவாசாள்:—சுந்தர! மீதி வாக்ஷி
ஆறு மாதத்திற்கு அப்
புறம் சொண்டு வருவீர்
சொன்! நீச் சிறப்பித்
கொடுக்கும்படியான கொடு
தன் மீதிவிடம் என்ன
இருக்கிறது?

காவியவன்:—அவ்வளவு அடித்த
தி—தி—நிச்சிப்—பெய்யுடைய பெய்யுடைய
பெய்தது. —எஸ். வி. சுவாமிநாதர்.

○

சீதாள் வெளி

பட்டு:—என்னைத்தான் ஆயினி
மிகுந்த வருகைக்கு அகரமணி மூன்றியே
தோகை கப்பி என்னை 'தேடி'
பண்ணி விடுவான்.

தோ:—என் அலுவலகம் வெளியில்.
அவர் தலைகயிர் கண்ட பிறகுதான்
என்னைப் பொருடிகள்! —எஸ். கோமதி.

○

சுத்த வெளி

சங்கர்:—உன் பிள்ளை பம்பாய்க்குப்
பொருத்திருக்கிறேன், அங்கே என்ன
வெளி செப்புகோ?

சாஜா:—சுத்த வெளி செப்புகோ.

சங்கர்:—குமார்தா வெளி வர,
அவ்வது பத்திரிகை, புத்தகம் முதலி
வகைகளுக்கு எழுதுகிறா?

சாஜா:—இல்லை, பணம் அனுப்பும்
படி என்னை எழுதித் கொண்டு
இருக்கிறேன்! —எஸ். ஜி. சாஜா.

○

தீவிரத்தாள்

விட்டுக்காரர் (வண்ணா
டம்):—என் அப்பா! நீ
தொலைத்த வேஷங்களுக்குக்
காசு கொடுத்திருக்கேன்,
விவாசா?

வண்ணா:—இல்லை! என்னை
வெறுத்ததற்குக் கப்பி பறந்தாறுக்க
தொலைக்காத! —த. இராமசுந்தர.

கொஞ்சம் காற்று வேகமாக அடித்தால் பறந்தே போய் விடுவாய்" என்று சொல்லும் அஸ்டிரியமாகச் சொல்லி விட்டுப் பக்கத்தி லிருந்த பொம்மையைப் பார்த்தது. "ஓகோ! புனைப் பொம்மையோ? நீ களிமண்னால் அல்லவா செய்யப்பட்டிருக்கிறாய்? அதனால்தான் உன் மூலையும் களிமண்ணை இருக்கிறது. உன் பார்வையும் மந்தமாக இருக்கிறது உன்னை விரும்புபவர்கள் யாரும் இல்லை. என் தலைவன அழக்தினால் உண்டாகும் சப்தத்தைக் கேட்டுக் குழந்தைகள் சேதோஷ மடைவார்கள், உன் களிமண் தலைவன அழக்தினால் அவர்கள் வதைதான் வரிக் கும். அதுவு மல்லாமல் நான் தூக்குவதற்குக் கையில்லாமலிருக்கிறேன்" என்று புனைப் பொம்மை சொல்ல, புனைப் பொம்மை "ஆமாம், ஆமாம்! பொம்மைபாக இருந்துகூட நான் புனைபாகத்தா கிருக்கிறேனே தவிர, தங்களைப் போலப் புறியாக இல்லை" என்று புனைப் பொம்மையைத் தூக்கி வைத்தே பேசிறது.

புனைப் பொம்மை "வாருங்கள்! சற்று வேகம் தோட்டத்தில் உலாவி வரலாம்" என்று சொல்ல, மரப் பாச்சி, புனைப் பொம்மை, வாத்துப் பொம்மை எல்லாம் புனைப் பொம்மையைத் தொடர்ந்து சென்றன. தோட்டப் பக்கம் சென்றவுடன் எதிர்பாராமல் திரென்று பலத்த மழை பெய்தது. மரப்பாச்சியும் புனைப் பொம்மை யும் ஓடுவதையும் சென்று விடைபட்டது. வாத்துப் பொம்மை மழை ஜலத்தில் மிகத்து சென்றிட விடு வந்தது. ஆனால் பாவம், புனைப் பொம்மையின் வேகமாக ஓடி வந்தது. பாதிதூரம் வந்ததும், அகன்றே போய்விடுவதில்லை.

அது உப்பனி நூலால் செய்யப்பட்டதால் மழைஜலம் களறவே உடம்பு கனத்துவிட்டது. தோட்டத்திலேயே திரிவு முடிவதும் கொட்டுகிற மழையின் அது மாட்டிக்கொண்டது.

மிதகாட் காடுவில் பாது தன் புனைப் பொம்மையைக் காணேனும் என்று விடு முழுவதும் தேடினான். அப்பொழுது பாதுயின் வீட்டுறாய் ஏதோ ஒன்றைத் தோட்டத்தி லிருந்து வாயிற் கொணவிக் கொண்டு வந்தது. வாயிற் கொணவிக் கொண்டு வந்ததைப் பாதுயின் எதிரில் கொண்டு வைத்தது. "அடடா! புனைப் பொம்மையல்லவா இது? அடைவானா? ம தெரிய வில்லையோ! தலைவன அழக்தினால் இப்பொழுது சப்தம் கூட வரவில்லையே! என்று வெய்யிலில் காய் கொவனையில் இடைநீக்கி வரவில்லை எடுக்கக் கூடாது" என்று சொல்லிக் கொண்டு, பாது உன்னை சென்றான். மற்றப் பொம்மைகள் இந்த பொய்க்கையைப் பார்த்து வாய்க்குள் பிரித்துக் கொண்டன.

புனைப் பொம்மை அமைதியற்றினால், ஒன்றா பேசவில்லை. அன்று முதல் அது கர்வத்தை விட்டு மற்றப் பொம்மைகளுடன் சேர்த்தாக இருந்தது.

புதிப் பொம்மையை அந்துதான் பாதுவின் தகப்பனார் வாங்கி வந்தார். பாது ஒடோடியும் சேன்ற புதிப் பொம்மையைக் கையி் லேடுத்துக் கொண்டு கூத்தாடினான். தன்னிடமுள்ள மற்றப் பொம்மைகளைக் காட்டிலும் புதிப் பொம்மையிடம் பாது அதிக ஆசை காட்டினான்.

உண்மையாகவே புதிப் பொம்மை பார்ப்பதற்குச் சின்னப் புதிற் குட்டி வயப்பெயலிலேதான் இருந்தது. அதன் கரத்தினில் ஒரு சிறிய மணி கட்டியிருந்தது. அதன் உடல் உலர்ந்த கம்பளி ஆய்களி னால் செய்யப்பட்டிருந்தது. இரவில் படுக்கும் பொழுது புதிப் பொம்மையைத் தன் பக்கத்திலேயே நெருங்கியதில் படுக்க வைத்துக் கொள்ளுவான் பாது.

ஒரு நாள் பாது மற்றது பொய்ப் புதிப் பொம்மையை வாங்கியபோல் தன் படுத்தையில் படுக்க வைத்துக் கொள்ளாமல் மற்றப் பொம்மைகளுடன் வைத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ் விட்டில் எங்கும் கிச்சுப்தமாக இருந்தது. புதிப் பொம்மையின் மூகத்தில் சற்றுச் சோபக்குறி தேவந்தியதை மற்றப்பொம்மைகள் பாசித்தன. "சோ! இவைகளுடனு என்று

கொண்டு வைப்பது? நான் வார்த? இவை வார்த? ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு நான் ஒரு வெள்ளைக்காசுக் கம்பெனியில் அல்லவா இருத்தேன்? இன்று எவ்வேறு இருக்க வாயக் கில்லாத இப் பொம்மைகளுடன் அல்லவா நான் இருக்க வேண்டிது? இது தேர்த்திருத்தால் இய் விட்டிருந்து நான் வந்திருக்கமாட்டேனோ!" என்று முணுமுணுத்தது.

புதிப் பொம்மை இதுமாட்டான் மற்றப் பொம்மைகளைக் கண்டக் கண்ணால் பார்த்தது. "ஓ! நோ! அதே நாய் மாநிலி நிற்பது மரப் பச்சிலை? என்னைப் போல அழகான மிருதுவான கம்பளியை வாய் செய்யப்பட்டிருந்தால் உன்னை எல்லோரும் விரும்புவார்கள். உன்னைக் கண்டால் யாருக்கும் பிடிக்குமீ?" என்றது புதிப் பொம்மை. அதற்கு ஸ்ல துணை வாய்த்த மரப் பச்சி "ஆமாம், ஆமாம்! உம்மூடைய அழகு எங்கு இருமா? நான் அழகு இல்லாவிட்டாலும் நாளில்லாடல் ஒரு விதப் பிடையாது. நாவிரும்பது திருப்பதி மய்தான். திருப்பதிக்கு வருகிறவர்கள் எல்லோரும் என்னை வங்கிக் கொண்டுவர மாறக்க மாட்டார்கள்" என்று சொல்லிவர துறதுக் கொல்லி விட்டுப் போகவிருந்தது.

புதிப் பொம்மை ஒளையாகச் சித்துக் கொண்டே, "அது என்ன வரத்துப் பொம்மைமா? குழந்தைகள் அவசரத்தில் உன்னை எடுத்து விடையாடினாலே போதும். அப்படியே என்னைப் போய் விடுவாயே! அதுவுமல்லாமல்

அரைக்கிற
விதைத் தைலம்

அரைக்கிற விதைதான் 72-வது
சாக்குகளும் அதே பச்சிலைகளும்
சேர்த்து தயாரிக்கப்பட்டது. இத்
தயாரிப்பு வாயில் இரு முறை
செய்த்து எந்தவிதச் சேய்வு வர
விரைவில் பற்றிய சகை விவாதி
களைப் போக்குவதுடன் உண்மையில்
உண்மையான முதலிய உண்
மையான விவாதிக்கையும், உண்
மையான, உண்மையில் முதலிய
விவாதிக்கையும் உண்டாக்கக் கூடியது.

கோகுல் சோப்

(மிகக் கொழுப்பற்றது)

ஆடைகளை அய வெண்மையாக்குவதில் நிகரற்றது.

பெரிய பாக்களாகவும் சிறு கட்டிகளாக
வும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பவர்கள் :

டி.எஸ்.ஆர்.

மதராஸ் ரோம் எஜென்டுகள் :

மெஸர்ஸ். புஷ்பவணம் ஸ்டோர்ஸ்
கல்கத்தா ரோடு — திருவன்கோட்டை

பாக்லாட்டிக்கு ரோம் எஜென்டுகளும்
கோயமுத்தூருக்கு ஸ்டோர்ஸ்களும்
திருச்சென் இத்தியா ஏஜன்ஸீஸ்
அவதாரி ரோடு — கோயமுத்தூர்

சந்திப்பேன். நீ என்னுடன் வர ஆவத் தயாரிரு!" என்றான்.

பரஞ்சோதி அகலும் முகமும் மலர்ச் சவனாய், "ஐயா! தங்களுடன் பிரயாணம் செய்வதாயிருந்தால் நாகத் துக்கு வேறு யானாவும் தான் வரச் சித்தம். தங்கனிடம் கதை கேட்க அவ்வளவு ஆவலா வீடுக்குறது!" என்றான்.

"ஊயன் என்ன சொல்வது?" என்று புலிகேசி கேட்டதற்கு, "பிள்ளையாண்டான் பிவணைகாரன்; தான் கொண்டு வந்த ஓலை தங்களுக்கு இல்லையென்றால் தன்னிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விடும்படி கேட்டுக் கொள். இவை உன்று பயபரிவாது என்று தமிழிலே ஒரு பழமொழி உண்டு!" என்றான் வஞ்சபாறா.

புலிகேசி சிரித்துவிட்டு, "அப்படியா? அவ்வது; ஓலைகள் அவனிடமே கொடுத்து வைக்கலாம், அவனுக்குத் தன் தலைமைக் காட்டும் ஓலைவிடத்தில் அதிக ஆகார போட்டுக்கொடுத்து இப்போதையே அவனுடைய உட்கூட அழித்தது விடுவதே!" என்றான்.

ஓலை பரஞ்சோதியிடம் கொடுக்கப் பட்டதோடு, அவனுடைய உட்கூடையும் உடனே அழித்தது விடப் பட்டன. பிறகு, அவனை இரண்டே மூன்று சந்தியிருந்து அழைத்துச் சென்றார்கள்.

மிறகான் அந்தியைக்கும் சமயத்தில் பரஞ்சோதியும் அவனுக்கு முன்னும் பின்னுமாகச் சென்ற ஒன்பது வீரர்களும் காட்டு மலைப் பாதையில் ஒரு சிறு கணவாயைத் தாண்டி—அப்பால் சற்றுத் தூரத்திலிருந்து ஒரு பழைய பாழடைந்து காணப்பட்ட, ஏகாந்த சிவகூட அடைந்தார்கள். அந்த வீட்டின் வாசல் திண்ணையில் ஒரு முதிய மெய்வன் உட்கார்ந்திருந்தான். தலைமும் தாடியும் கரைத்த அச்சிழவன் உயரப் பிரகாசமேயுடைய பற்றவனாய்க் கைவிட்டுத் தூபமாகிய உருட்டிக் கொண்புருந்தான். பத்துக்குதிரைகள் சென்றதாற்போய் வந்து அவனிடமிருந்து வாசலில் சின்றதைக்கூட அவன் பொருட் படுத்தவில்லை. கண்ணைத்

திறந்து ஒருகணம் பார்த்துவிட்டு, மறு படியும் கண்ணை மூடிக் கொண்டான்.

வந்த வீரர்களில் ஒருவன் மெய்வனை அன்போடு கேட்க, அவனும் இவன் கொடு வார்த்தையில் மறுமொழி கூறினான்.

அன்றிரவு அந்தப் பாழ் வீட்டிற் பையே தங்குவதென்று அவ்வீரர்கள் முடிவு செய்தார்கள்.

எனென்றும் பிரயாணம் செய்திருந்த குதிரைகளுக்குத் தாங்கள் உடன் கொண்டு வந்திருந்த திணியைக் கொடுத்து விட்டு, தாங்களும் உணவுக்கு விட்டுப் படுத்துக் கொண்டார்கள். தங்களில் எழு பைராவது ஐயமற்றுக்கும் காலம் செல்லவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

எல்லாதரையும் காட்டிலும் அதிகக் களைப்புற்றிருந்த பரஞ்சோதிக்குப் படுத்துவதென கண்ணைச் சற்றிக் கொண்டு தூக்கம் வந்தது. தூக்கத்தில் ஆழ்ந்ததற்கு முன்னும் அவன் மாதில் கடைசியாக, "வஞ்சபாறா இன்றிரவு சந்திப்பதாகச் சொன்னா? இனி எங்கே சந்திக்கப் போகிறேன்?" என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

பரஞ்சோதி அந்தைக்கும் தூக்கத்தில் கனவு கண்டான். புலிகேசியின் கூர்ப் கழுத்துப் பார்வை ஒரு கணம் அவன் மெய்க்கை எழுந்தது. "இவனை வானியின் காலால் இடறச் செய்யுங்கள்!" என்ற புலிகேசி கட்டளைவிடுகிறது. பரஞ்சோதி வானியின் மீது வேலை எறிந்து விட்டு ஓடுகிறான். வானி அவனை விடாமல் துரத்தி வருகிறது. கடைசியில், அது மீட்ட கொல்லி விட்டது. வானியின் துப்பிகளை அவன் தோளில் பட்டதும், பரஞ்சோதி மிடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். பார்த்தால், வானியின் முகம் அந்த வீட்டு வாசல் திண்ணையில் உட்கார்ந்து ஐயமாக உருட்டிக் கொண்புருந்த மெய்வனின் முகமாயும் துதிக்கை அச்சிழவனின் கையாகவும் மாறிவிடுகின்றன.

இது கனவில்லை, உண்மையாகவே அச் சிறுவன் தன்னைத் தொட்டு எழுப்புகிறான் என்பதைப் பரஞ்சோதி உணர்ந்ததும், எட்டென்று எழுந்த உட்கார்ந்தான்.

"ஆமாம்; அதனால்...!"

"இந்த ஓலை அவருக்கே இருக்கலாம்வல்லவா?"

"இருக்கலாம்; ஆனால் எககர்த்தி அவருக்கு இம்மாதிரி விஷயத்தைப் பற்றி எழுத வியாயம இவ்வியை?"

"பிரபு! இந்த ஓலைப்படித்ததும் எககர்த்தி பிஷு கூறிய ஒரு விஷயம் எனக்கு புரபகம் வருகிறது. இருவருமதிக் கையேயோடு வேங்கி சாஜ்யத்தின் மேல் படைபெடுத்துச் செல்லும்

தங்கள் சகோதரருக்கும் செவ்வி அனுப்ப வேண்டும் என்று அவர் சொன்னார். பிரகு, வேறு யாரிடமாவது அனுப்பிக் கொண்டுமேன் என்னுள். ஒருவேளை தங்கள் சகோதரர் விஷய வர்த்தன மகாசாஸ்திர வுக்கு இதில் ஏதாவது செவ்வி இருக்கலாம்வல்லவா?"

இதைக் கேட்டதும் புல்கேசியின் மூலம் பிரகாச மடைந்தது. "வஜ்ர பாஹு! நீர் மகா புத்திரராவீ. பம்புட நேயே நீ இருந்து விடலாமே? பல காரியங்களுக்கு அதுகவையிருக்கும்" என்னுள்.

"பிரபு! நான் எப்படியும் திரும்பிப் போக வேண்டும். தங்களுடைய மறு பொழிவை எககர்த்தி பிஷுவிடம் கூறிவிட்டு, ஒரு பெரும் படைபும் திரட்டிக் கொண்டு வரும்மேன். அது கையரில் அடிபெறுக்கு உத்தரவு தரவேண்டும்" என்னுள் வஜ்ர பாஹு.

புல்கேசி கூறினான்:—"அதுவும் சரியாகத் தான். புதுப் பெற்ற அச்சுத விக்கி தாந்தருடைய வம்சத்திலே பிரத்த நீர், தங்கள் தம்பியாக பம்பிடம் வருவது தகவது. அவ்விதமே செவ்யும். இந்தப் பையனைப் பற்றி கமமுடைய முடிவை மட்டும் இவனுக்குத் தெரிவித்து விட்டு நீர் போய் வாரும்!" என்னுள்.

பிறகு, தன் படைத் தலைவர்களிடம் சிறிது கவந்து யோசித்து விட்டு, "எப்படியும் விஷய வர்த்தனனுக்கு நான் ஓலை அனுப்ப வேண்டி, யிருக்கிறது. ஓலையுடன் ஒன்பது வீரர்கள் போகட்டும். அவர்களுடன் இந்தப் பையனையும் அனுப்புங்கள். இவனுடைய ஓலையின் விஷயம் என் தம் பிக்கும விளங்காவிட்டால், இவனை உடனே சொச்சேதம் செய்வக் கட்டளை விட்டு அனுப்புங்கள்!" என்னுள். பிறகு, வஜ்ர பாஹுவை வேகி, "இந்த விஷயத்தைப் பையனிடம் சொல்லும்" என்று ஆக்குபித்தான்.

வஜ்ர பாஹு பரஞ்சோதியிடம், "தயயீ! எககர்த்துன் மடிக் கு இங் விருத்த சக்கரவர்த்தி ஓலையுடன் பன்னிரண்டு வீரர்கள் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் உண்டையும் அழைத்துப் போவார்கள். நீ கொஞ்சமும் கவலைப் பட வேண்டாம். நான் இரத்திரி உண்டை அடுக்கமாக நான் வழியில்

கட்டும். வேறு எந்த விவரமும்
எனக்குத் தெரியவும் தெரிகாது;
தெரிந்தாலும் சொல்ல முடியாது!"
என்னுள்.

வஜ்ரபாஹு புலிகேசியைப் பார்த்து,
"அரசர்க்குமே! ஓகையை வாககத்தி
பிஷு-தான் கொடுத்ததாகவும், அதில்
லதேச அனுந்தா வர்ணச் சேர்க்கை
மையர் பற்றி எழுதி விருப்பதாகவும்
பிண்டலாண்டான் சொல்கிறான்.
பிஷு கூறிய விஷயம் ஒன்று எனக்கு
ஞாயகம் வருகிறது. அந்த ஓகையை

என் பார்மையிடவாமா?" என்று
கேட்டான்.

புலிகேசி ஓகையை வஜ்ரபாஹு-
விடம் கொடுத்த, "இதிலிருந்து
தெரியக் கூடியது ஒன்றுமில்லை. நீ
வேறுமாதிரிப் பாரும்" என்னுள்.

வஜ்ரபாஹு ஓகையில் சிறிது நேரம்
கவனம் செலுத்தி விட்டு, "பிஷு!
வாககனுடைய பர்வதத்திலுள்ள புத்த
சங்கிராமத்தின் தலைவரின் திருநாமம்
சத்திவாராய பிஷு-தானே!" என்று
கேட்டான்.

"இந்த ஓயலில் என்ன எழுதி யிருக்கிறது, தெரியுமா? கேளுங்கள் அரிசயத்தை! இந்த ஓய கொண்டு வருவிற பையனிடம் அலுத்தா வர்ண இரகசியத்தைச் சொல்லி அனுப்ப வேணுமாம்! உங்களுக்குத் தெரியு மல்லவா? சித்தப்பனின் சிறையி லிருந்து நான் தப்பி ஓடி ஓடிவிட்டு கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அலுத்தா வில் இரண்டு வருஷம் தங்கியிருக்கேன். என் கண்ணைக் கட்டி அந்த அழகிய பிரதேசத்துக்குள் அடைந்தது போனார்கள். அந்நேரத்தில் கண்ணைக் கட்டி வெளியே கொண்டு வந்து விட் டார்கள். இரண்டு வருஷம் நான் அலுத்தா குகைகளில் இருக்கும் அந்த புத்த பிடியுக்களிடமிருந்து வர்ண இரகசியத்தை அறிய முடியவில்லை. புத்த பிடியுக்கள் அவ்வளவு பத்திரமாக அலுத்தா களையகொள்ளும், வர்ண இரகசியத்தையும் பாதுகாக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, இந்தப் பின்புறமிடம் அனாதைச் சொல்லி அனுப்பப்பட்டிருக்கிற காலமாக இருக்கிறதே ஒன்றில் எழுதப் பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்நேரம் விசேஷமாக என்னைவென்றும், ஓய என் செயற்குத் தகுதியிருக்கிறது. எழுதினேன். அது பிடியு எழுதியதற்குமே தென்று கிறது. இதைப்பற்றி நீர் என்ன நினைக்கிறீர், வாந்திரையோ?" என்று கூறி, பூயிட்டுக்கொண்டான் ஓயவாழ்ந்தார் பண்டத் தரிசுவனிடம் கிட்டினான்.

வாந்திரையன் ஓயையை வாங்கிக் கவன மாகப் படித்தான். பின்னர், சக்கர வந்தியைப் பார்த்து, "சக்கரவரண! இதில் ஏதோ மயமான செல்வ இயல்பு காணத் தெரிகிறது. ஆனால் இதைத் தென்று தெரிவிக்கலாம். அப்படியே விசாரிக்கிறாய் விசாரித்தாய் தெரி யுமா?" என்றான்.

"அது குதாயன், வாந்திரையனோ! உயரில் எவ்வாறு விசாரித்தாலும் அவன் சொல்கிறது அங்கு விளங்கி யிருக்கிற உயிரினங்கள்? அவன் பேசுகிற முதலாளியைத்தான் படித்து விளங்கவில்லையோ? அதற்காகத்தான் வந்திரையனாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான் பூயிசேசர்.

இப்படி அவன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே வந்திரையனும் கூடா சத்துக்குள் அடைந்தான். பூயிசேசர்

யின் அருகில் வந்து வணங்கி, "நாஜாதி நாஜா! மறுபடியும் ஏதாவது ஆக்கஞ் உண்டா?" என்று கேட்டான்.

"வந்திரையனும்! உயிரினம் போலவே இந்தப் பையனும் எனக்கு ஒரு ஓய கொண்டு வந்திருக்கிறான். ஆனால், அந்நேரம் விசயம் மர்மமாக யிருக்கிறது. ஓயையை வர்ண கொடுத்தார்கள், எங்கே வாரிடம் கொடுக்கச் சொன் னார்கள் என்பதை யெல்லாம் விவரமாக விசாரித்துச் சொல்லும்! அதற் காகத்தான் உயிரின மீண்டும் தருவிறத் தென்" என்றான்.

வந்திரையனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற பூயிசேசர் பார்த்து, "கூடா! இந்தப் பையனா? இவ்வாறு வந்திருக்கிறான் இவ்வாறு வந்திருக்கிற மண்டபத்தில் பார்த்தேனா? இவ்வாறு பார்த்தேனா எனக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. விசாரித்தேன். ஆனால் அவன் அந்தவன்! மறுபடியும் இவ்வாறு வந்திருக்கிறான்" என்றான்.

"இப்போது விசாரியும்! மறுபடியும் சொல்லவிரும்புமால், நான் சொல்லிக் கொடுத்தேன்" என்றான் வந்திரையனும்.

"நான் மன்னா! இவன் கத்த யிருக்கக் காண்கிறேன். இவ்வாறு படித்துத்தித் தகவல் ஒன்றும் அறியா னுமாய்த். வர்ண விசாரித்துப் பார்த்திருக்கிறேன்" என்று வந்திரையனும் கூறி விட்டு, பந்திரையனையும் கொண்டு, "தற்போது அப்போதே சொன்ன விஷயம்! அதன்படி சத்தவந்திரையிடம் கண்ணைக் காண்பது சொல்லு. பார்ப்பது. போண்டாய். நான் உயிரினத் தப்பிவிடுகிறேன்" என்றான்.

அதற்குப் பந்திரையனும், "நான்! எனக்குப் பையன் வேண்டாது. எதற் காகப் பார்ப்பது வேண்டும்? உயிருக்கு யேனோ அட்டைகைக் கூடிவது ஒன்று மில்லையல்லவா? இதை ஓயையை வர்ண கொடுத்ததற்குக் கொண்டு போய் சத்தவந்திரையிடம் கொடுத்தும் பார்ப்பதற்குப் பிடியு கூறினான். நீங்கள் சொல்கிறாய் இவருக்குத்தான் இந்த ஓய என்னும் பெற்றுக்கொண்டு விட வேண்டி கொடுத்தேன். நான் எடுத்தக் கொண்டு திரும்புகிறேன். அவ்வது இந்த ஓய இவருக்கு அவ்வ வேளையில், ஓயவாழ் திருப்பிக்கொடுக்

சீவகாமியின் சபதம்

— கங்கை —

அத்தியாயம் 43

மர்ம ஓலை

விராடாபி சரூக்க வம்சத்தின் பிரசித்தி பெற்ற சத்பாஃய புலிகளின் மன்னன் ஒல்லியாக உலர்ந்த ஆடுருதியும், வறறி உலர்ந்து எலும்புகள் தெரிந்த தேடமும் உடைபவனுயிருந்தான். அவனுடைய முகத் தோற்றமானது இரும்பை யொத்த செஞ்சுத்தையும் தடைய நாட்சென்று மில்லாத கடுகி கபாலத்தையும் பிரதிபலித்தது. கோமையப் பழம்போல் சிலந்து அசல் கம்பிய அவனுடைய கண்களைப் பார்த்தும்போது, எழுபின் கண்களைப் போன்று தூரிலுழிவு ஏதாவது கண்கள் அவை என்று தோன்றியது.

புலிகேசியின் முகத்தைப் பார்த்ததும் மலக்கு ஒரு கணம் திகைப்பு ஏற்படுகிறது. ஆ! இந்த முகத்தை இதற்கு முன்னால் எங்கேயாவது பார்த்திருக்கிறோமா, என்ன?—என்று வினாபுறமிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு வரதும் இவ்வாறு கம்பிசைக் கண்களின் கீழ்க் கலர்ந்த இந்த முகத்தையும் அறிவோனியுடன் சேர்பக் கண்டிக் கலந்து விசம் இந்தக் கண்களையும் வேறெங்கேயும் பார்த்திருக்க முடியாது. இத்தகைய முகம் வேறு யாருக்காவது இருப்பதென்றால், அது மந்திரம் சாஸ்திரத்தான் இருக்க வேண்டும்!—என்று முடிவுக்கு வருகிறதும்.

புலிகேசியின் முன்னிலையில் சென்று வந்து நிறுத்தப்பட்ட பரஞ்சோதியும் அதே முடிவுக்குத்தான் வந்தான்.

பரஞ்சோதியைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்த வீரர்களின் தலைவன் இராஜாதி சாஸ்திரன் சத்பாஃய புலிகேசிக்கு வணக்கம் செலுத்தியிட்டு, வடபெண்ணை நதிக் கரையிலுள்ள பெளத்த மடத் தலைவர் அவனைச் சக்கரவர்த்தியிடம் அழைத்துப் போகச் சொன்னதையும் வழியில் அவன்

தப்பிக்க முயன்றதையும், அதன் மேல் அவனைக் கட்டிக் கொண்டு வந்ததையும் கூறினான்.

அவன் சொல்லி முடிப்பதற்குள்ளே புலிகேசி பொறுமை இழந்தவனாய், "அதெல்லாம் இருக்கட்டும்; இவன் யார்? எதற்காக இவனைக் கொண்டு வந்தீர்கள்?" என்று கோபக் குரலில் கர்ஜித்தான்.

"பெற்றிரவு இவன் புத்த விநாய சத்தில் தங்கி யிருந்தான்....." என்று சொல்வதற்குள், "புத்த விநாய சத்தில் எத்தனைபேர் பேர் வந்து இராத்தங்குமிருக்க அவர்களை யெல்லாம் என்னிடம் பிடித்துக்கொண்டு வர வேண்டுமா?" என்று புலிகேசி பேச்சி மேலே செருப்பை உமிழ்ந்தான்.

விடர் தலைவன் எடுப்பிய குரலில், "எககந்தி பிஷு-யிடமிருந்து இவன் ஓடி கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொன்னான். இதோ அந்த ஓடி!" என்று கூறி, பரஞ்சோதியிடமிருந்து வழியில் எகப்பற்றிய ஓடையைப் புலிகேசியிடம் கொண்டு வந்து சமர்ப்பித்தான்.

புலிகேசி ஓடையைப் பிரித்துக் கவனமாகப் படித்தான். அப்போது அவனுடைய முகத்தில் எவ்வையற்ற வினாப் புத்தும் குழப்பத்துக்கும் அறிகுறிகள் ஏற்பட்டன.

ஒரு தடவைக்கு இரண்டு தடவை படித்த பிறகும் தெளிவு ஏற்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை.

அவன் ஓடையைப் படித்தபோது, அவனுக்கு தெரிவிருந்த படைத் தலைவர்கள் அவனுடைய முகத்தையே பார்த்த வண்ண மிருந்தனர்.

பரஞ்சோதியைச் சொல்ல முடியாத குழப்பத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். அவன் எககந்தியின் ஓடையை எடுத்துக்

கொண்டு விளம்பியபோது, இம்மாதிரி படைவர்களிடம் சிறைப்பட்டு எதிரி அரசன் முன்னால் சிறை கொண்டுமேன் து சிறைக்கேயே இவ்வீ. அந்த எதிரியின் பாசனையில் வந்தபாறுவைக் கண்டதும், அவன் போகிற போக்கில் "சத்யாச்சய புலிகேசியிடம் உன் மையை உள்எப்படி சொல்லு!" என்று கூறியதும் அவனுடைய மனக் குழப்பத்தை மிகவும் அதிகமாக்கின.

இன்னும் காசகர்த்தினிடம் ஓய்வைக் கொடுத்தபோது கூறிய வார்த்தைகள் சிறை வந்தபோது அவன் தலையே மெதுவாக்கும் போல் ஆயிவிட்டது.

"இந்த ஓய்வை நீ சத்யாச்சயரிடமே கொடுக்க வேண்டும். வேறு யாரிடமும் கொடுக்கக் கூடாது. நாகாச்சயன் பந்தத்தில்லுள்ள புத்த விதவாத்தில் விசாரித்தால் அவர் இருக்குமிடம் சொல்வார்கள். சத்யாச்சயரை ஒருவேளை நீ வழியேயே சந்தித்தாலும் சந்திக்கலாம். எப்போது எந்தக் காலத்தில் அவர் இருப்பார் என்று சொல்ல முடியாது. அவரை எந்தக் காலத்தில் பார்த்தாலும் நீ அறியப்படுவதே!"—இவ்விதம் காசகர்த்தியை கூறியது அவனுக்கு சிறை வந்தது. "காசகர்த்தி கூறிய சத்யாச்சயர் இந்த வாதாசிரிசுக்களவர்த்தி புலிகேசியோடு அப்படியானால், நாம் கொண்டு வந்த ஓய்வில் உள்ள விஷயம் அந்தந்த வர்ணச் சொர்க்கை சம்பந்தமாகவாதுதான்? அல்லது ஒரு பெரிய மர்மமான நய்ச்சியில் நாம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமா?" என்று பரஞ்சோதி எண்ணியபோது, அவன் அறிய குறம்பியது.

இவ்விதமேயே அழிந்த விட்டவனுக்கு காணப்பட்ட புலிகேசரிட்டேன்று தலையைத் துக்கி, எதிரேயிருந்த படைத் தலைவர்களைப் பார்த்து, "இந்த ஓய்வில் என்ன எழுதி யிருக்கிறது. தெரியுமா?" என்று கேட்டான். உடனே, "உங்களை ஒரு காலம் காசம் செய்ய முடியாது" என்று தானே மறுமொழியும் கூறிவிட்டு, இடிமென்று சிரித்தான்.

இடி மூழ்கும் சிற்பது போலவே, சட்டேன்று சிரிப்பை நிறுத்திவிட்டு, காலவர்களுக்கு நடுவில் கட்டுண்டு கின்ற பரஞ்சோதியை உற்றுக் கவனித்தான்.

புலிகேசியினுடைய கழுதுக் கண்ணின் கூரிய பார்வைவானது பரஞ்சோதியின் கெஞ்சலையே காட்டுருவது போலிருந்தது.

புலிகேசி அவனைப் பார்த்துக் கெஞ்சலையே குரலில், "பிள்ளாய்! உன்மையைச் சொல்! நீ யார்? எங்கு வந்தாய்? இந்த ஓய்வைக் கொடுத்தது யார்? இதில் உள்ள விஷயம் இன்னதென்று உனக்குத் தெரியுமா?" என்று சமசாரியாய்க் கேள்விக்களைப் போட்டான். அந்தக் கேள்விகளில் ஒன்றையும் புரிந்துகொள்ள முடியாத வாய்ப்பு பரஞ்சோதி மெளனம் எடுத்த வண்ணம் சிவ்ருன்.

அதனால் புலிகேசியின் கோபம் உணர்த்துக்குக் கணம் பொங்கிப் பெருகிற்று. அதைப் பார்த்த படைத் தலைவர்களில் ஒருவர், "பிள்ளையாண்டான் சொல்கிற போலிருக்கிறது!" என்றான்.

இன்னொருவர், "இவ்வீ, காமம்!" என்றான்.

மற்றொருவர், "அதெல்லாம் இவ்வீ, காமத்துக்கு கம்மமுடைய பாஷை புரியவில்லை! அதனால்தான் விழிக்கிறான்!" என்றான்.

அப்போது புலிகேசி, "காமம், அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், கண்கள் மூலிகர்கள் கொடுத்ததுக் கொண்டு போவதில் அதுதான் ஒரு சங்கடம். அவர்கள் இதந்தால் எந்த பாஷையையிருந்தாலும் மொழிபெயர்த்துச் சொல்லிவிடுவார்கள். போகட்டும், அதனால் ஒன்றும் மோசயில்லை. இவ்வீக் கொண்டுபோய்ச் சிறைப்படுத்தி வைப்பார்கள்: பிறகு பார்த்துக் கொண்டுபோம்!" என்று கூறியவர், திடீரென்று, "வேண்டாம், இவன் இங்கேயே இருக்கட்டும், சற்றுமுன்பு வந்திருந்த மான் வந்தபாறுவை உடனே போல் அவரத்துவாருங்கள்!" என்றான்.

விந்தபாறுவை அவழக்க ஆள் போனபிறகு, புலிகேசி, படைத் தலைவர்களைப் பார்த்துக் கூறினான்:—

நீங்கள் எதை விரும்புவீர்கள்

அரசாங்கநியமாபா
பிரயாணம் அளித்து

வினா

Abstract

1. **INTRODUCTION**

[illegible]

இருந்தாலும், உலகத்துடன் பரி
யோபுருடன் நடமாட்டத்துடன் நெருங்கு
வதை ஆர்ஜிதம் காணக்கூடிய உறுதி-
யுடைய பொருளுக்காக உலகத்து
வாழ்க்கை தனித் தனாக உலகிய
உலகத்தைப் புறம்பாது.

[illegible]

புதுப்பித்தல் செய்து கொடுக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர ஸங்கீத ஸபை, திருச்சி

9-7-14 சூயித மாக 5-25 மணிக்கு
மணிக்கோவில் துற்தக்காய் மண்டபத்தில்

செம்மங்குடி	சு. சீதா அம்பா	—	பாடநு
குட்புகாணம்	.. சாதுவாங்கை பிச்சு	—	ஸாஸ்க
பழனி	.. சபாநாயக பிச்சு	—	மீதுதங்கம்
மதராஸ்	.. மெது நாயக்கர்	—	கேதகிர

முகவரி பெயர்— 2-8-8, 1-8-8, 9-12-8

S. G. HATNAM, Organiser.

சேன்னைக் கடற்கரை ...

கடலோரத்தே இடமெல்லாம் கலாபுரிகூடுமது. இருந்
தாலும் சேன்னைக் கடற்கரையைப் போலாது.....
உலகிலேயே இவ்வாறு அழகிய பீர் சேன்னைதான்
என்றொரகன். அதையும் திருவங்கடிகோனி பீர்க்கு
ஒரு அலாதி மவுன். கடலாகக் காற்றா வாய்க்கி விட்டு
வழியில் "பாபுலர் ஹவுஸ்" பாபுலர் கதேசி ஸ்டோர்
ஸ்க்குப் போம் (எல்லா ஜனங்களும் விரும்பி வாங்கும்
கடைவாதலாம் அத்தப் பெயர்) வெண்டிய துணிமணி
களை ஆனந்தமாக வாங்கிக்கொண்டு வரலாம். அங்கு
ஆயிரம் திரை அடுக்கடுக்கா வீடுகளை நன ஜவுளி தகல்
களில், பேசும் பண்ணி காம் பிராண்டி விடவேண்டாம்.
எம்மோருக்கும் ஒரு விஷம்—சீராயமான விஷம். கிங்கும்
பாபுலரின் தானே ஜவுளி வாங்கி வீடுகளை நன?

பாபுலர் கதேசி ஸ்டோர்ஸ்

(போன் : 38220)

பைக்ராய்ட்ஸ் ரோடு — திருவங்கடிகோனி, மதராஸ்

KATAKA

புத்தமே இவ்வமே இருட்டிப்பிடுக!

பித்தா கட்டாக்கொண்டு உலகை
இவ்வமே இவ்வமே இவ்வமே இவ்வமே

- ★ மண்ணெண்ணெய் கலவியில்.
- ★ இது கிண்குண்டிப்பேசு பிராயம்தது.
- ★ இது கிண்குண்டி, கிண்குண்டி.
- 50 நிமிஷகொண்ட பெட்டி ஒன்றுக்கு ரூ. 1-4.
- (தாமசோதரம் 24 மணி நேரம் பிண்குண்டி)
- 6 பெட்டிகள் வாங்கித் தரக் கொடுக்கும்
- வெள்ளெண்ணெய் தோகை

பித்தா கட்டாக்கொண்டு கம்பெனி
755, கிண்குண்டி — பெட்டிக்கு 1-4.

விட்டு வரடகையை உயர்த்திக் கொண்டு போய்க்விட்டார்கள்; இங் றும் உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நிலம், நிலம் என்று விட்டுக்கொள் ளுக்குத் தங்கன் விட்டியுயிதமோகம் விழுந்த விடுமிறது. இருக்கதாய்போ விருத்த "எங்கள் விட்டிக்கு எங்கள் குடிவாய் போடுமிறும். ஆகையால் தங்கன் இன்றும் ஒரு மாத காலத் துக்கு விட்டிடக் காதி பண்ணிக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று விட்டுக் காதி ரோட்டைக் கொடுக்கிறார்.

சில அசடுகள், சண்டையிலேயே விட்டுக்கொடுக்கு விடு தேவையால் இருக்கிறத என்று சிவந்தக் கொண்டு விட்டிடக் காதி பண்ணிவிட்டு இப் போழுது கடுக்கத்தியில் சித்திருக்கன்.

"வாடகையை உயர்த்தப் போடு மிறும்" என்னும் விஷயத்தைத் தான் விட்டுக்கொண்டான் அத்தனை தந்திரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பது சில குக்குத்தான் தெரிமிறது. நிலகொண்ட வாடகையை உயர்த்தினால் சிவ்வர் ஆகையிப்பார்க்கள் என்று இந்த தந்திரத்தைக் கையாள் ஆய்வித்திருக் கிறார்கள் சிலர்.

என் விட்டுக்கொள் கொண்டு ஒரு வருஷ காலத்துக்கு விட்டுத் தடவை தான் "குடியை உயர்த்துமிறதா?" என்னும் எத் தனை தடவை வாடகையை உயர்த்தி விடுப்பார் என்று சிவ்வோ எண்ணிப் பாரும்மிறோம்!

விட்டு வாடகை விஷயத்தை இப்படி என்னும் பாய்கொள் விஷயம் கேட்டேனே வேண்டியதில்லை. தான் எத்தனைக் கொத்தனை தண்ணீர் அநிலைகை காற்ற ஆய்வித்திருக்கிறோனோ, அத்தனைக் கொத்தனை விஷயமும் உயர்த்த ஆய் வித்து விட்டான்.

சிறிதாய்க் விஷயமோ, விவச எத்தனை அனா என்று கேட்ட இடத்தில் எத்தனை ரூபாய் என்று கேட்ட வேண்டி இருக்கிறதது.

இப்படி என்ன சாமான்களின் விஷயம் நான்கு மடங்கும், ஐந்து மடங்கும், பத்து மடங்குமாக உயர்க் கிருக்கையில், சம்பளம் மட்டும் எப் தேயும் இரண்டு மடங்குக்கு மேல் உயர்த்ததான் தெரியவில்லை. ஆகவே வழக்கம்போல் கடன் வாங்குததான் வேண்டி யிருக்கிறதது. சாமான்களின் விஷயத்தை தாராள உயர்த்திப்பதால்

எடன் வாங்கியும் பட்டினி மடக்க வேண்டி யிருக்கிறதது.

அப்படியாவது கதரிசியமாக முதலாளி களைப் பார்த்து, "சாமான் பண்டம் களின் விஷய ஐந்து மடங்காக உயர்த்த விட்டதே. சம்பளத்தையும் ஐந்து மடங் காக உயர்த்துங்கள்" என்று கேட்டிருக்கிறதா? மொடவரது. அத்தனைக் கும் சாக நிலம் என்னோடு சண்டை போட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறோன். "இப்படி கடன் வாங்கிக் கொண்டு போனும் குடித்ததாய் எப்படி எடக் கிறதது என்று சிவ்வீதிர்க்கள்? ஒன்று சிவ்வாததற்கெல்லாம் என்னோடு சண்டை கட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு வந்து விடு கிறீர்களோ! சாமான் பண்டங்கள் எத் தனை மடங்கு உயர்த்திருக்கிறதோ அத்தனை மடங்கு சம்பளத்தையும் உயர்த்தத்தான் வேண்டும் என்று உங்கள் காரியாவஸ முதலாளியோடு சண்டை போடுவதற்கு என்ன?" என்று கேட்கிறோன்.

சாக இப்படி கேட்கும்போ தெல் லாம் என்னு வேட்டையாடு இருக்கிறதது. ஏதும் எத்தனையோ தடவைகள் முத லாளியோடு சண்டை போடவேண்டும் என்றுதான் பார்த்ததேன். என்னமோ கதரிசியம் வரவில்லை.

முக்கொல்லாம் ரூபாய் ஒன்றும், இரண்டும், ஐந்தும், பத்துமாகவே சம்பள உயர்வு, கொடுத்து முதலாளிகள் எம்மாம் பழக்கி விட்ட படியால், இப் போழுது சம்பளத்தை இரண்டு மடங்கு ஆக்கிவிடுக்கிறதே ஒரு பெரிய காரியம் போல் தெரிகிறதது. மேற்கொண்டு சம்பள உயர்வு கேட்டே போகிறபாய் இருக்கிறதது. கதரிசியம் வரவில்லை.

ஆகவே இந்த புத்தம் வரப்போக என்னாருக்குமே, அதாவது சம்பளம் வாங்கிப் பிழைக்கும் எம்வாருக்குமே ஒரு பெரிய தர்ம எக்கடம் ஏற்பட்டு விட்டதது. காரியாவஸத்திலேயே மேற்கொண்டு சம்பள உயர்வு கேட் பதற்கு போகிறபாய் இருக்கிறதது. கேட்டாலும் இப்போழுததானே சம் பளத்தை உயர்த்தினோம் என்ருார்கள். ஆனால் சம்பளமோ எம் செலவுக்குத் தவிக்கடப் போதவில்லை. பழைய சம் பளம் பத்தின அளவுகடப் பற்றவில்லை.

இந்த சிவ்வையிற் "புத்தம் எப் போழுது படியும்," என்று கேட்கத் தொன்றமா, தொன்றதா, சிவ்வோ சொல்லுங்கள்!

பட்டினி

இதேன். யாவுக்கு மிகுதொன் விடிகன்
செய்ய ஆகெனென்று வருமெது.

இதற்கும் அதற்காக என் இதுவகா
மானம் இழந்து போனதாவோ, மதி
கெட்டுப் போனதாவோ தெரியவில்லை.
கிட்டத்தட்ட எல்லாருமே இப்படி ஆன
முதலாம் அதிலும் சௌவழித்துக் கொண்
டிருக்கும்போது, மானத்தை எப்படி
இழக்க முடியும்? மதி எப்படிக்கெட
முடியும்? சம்பந்தமில்லாம் சம்பந்தமில்லாம்
செய்தோத்தில் செதித்தால் பெரிசெது,
செரிசெது?

என் என்ன செதித்தோன்? ... எப்படி
குடித்தனம் பண்ணினென் என்று
தானே செதித்தோன்? எல்லாம் கடன்
வாங்கித்தான்.

மூன்றெல்லாம் கடன் வாங்குவதைப்
பற்றி என் கவலைப்பட்டதே கெட
வாது. என் என்ன, யாருமே கவலைப்
பட்டது கெடவாது. ஏனெனில், கடன்
வாங்கினால் பட்டினி கெடக்காமல் குடி
யாக இருக்க முடிந்தது.

புத்தத்துக்கு முன்பு கிட்டத்தட்ட
எல்லாருக்கும் சொல்ப சம்பளம்தான்
கெடத்து வந்தது. ஆகவே கடன்
வாங்குவதைப் பற்றி யாருமே கவலைப்
பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கடன் வாங்கும் போதெல்லாம் எரி
வாவய முதலாளியை சித்தித்துக்
கொண்டே கடன் வாங்குவோம்.
"இப்படி சரவாய் உழைக்கிறோம். என்

குச் சரவாய் சம்பளம் தருகிறோம் பார்க்"
என்று முதலாளியை கவையகொண்டே
கடன் வாங்குவோம். முதலாளியை
கவையதற்கு இப்படியாவது ஒரு நல்ல
செய்திர்ப்பம் கெடக்கிறதே என்று
அதற்காகவே கடன் வாங்கினவர்களும்
என்கிறார்கள்.

ஆனால் புத்தம் வந்ததால் வந்தது,
என் எல்லாம் பாடும் இதுதலைக்கொள்ளி
எறும்புபோல் ஆகிவிட்டது.

தியொன்று எல்லாருக்கும் சம்பளம்
வந்தது. ஒன்றை இரண்டு பங்கு
கூட வந்தது. சம்பளத்துடன் கடன்
வந்தப்படி கெடத்தது. அதுவும்
வந்தது.

ஆனால் சம்பளம் என்ன வந்ததில்
வழக்கம் போல் கடன் வாங்கித்தான்
மென்றுகொண்டுக்கொண்டது. ஆனால் முக்கியப்
போல் குடிவாக இருக்க முடியுமோ?
கெடவாது. 'கடன் வாங்கியும் பட்
டினீ' என்று சொல்வார்களே, அந்த
கவையதான் சிலை வருகிறது.

புத்த கவையகைப் கருதி, சம்பந்தி
எனில் சம்பளத்தை இரட்டிக்கவாழா
என்று முதலாளி போசெத்து, போசெத்து,
போசெத்து, கடைசியாக ஒரு முடியுக்கு
வருவதற்குள் சாமான்சனின் விடை கிடு,
கிடு என்று வந்ததுவந்தது.

என் குடிவிற்கும் விடுகனின்
சொந்தக்காரர்கள், மென்ன, மென்ன,

யுத்தம் எப்பொழுது முடியும்! தாண்டிய

கடன் வாங்கியும்

"கடன் வாங்கியும் பட்டினி"
என்று ஒரு பழ மொழி கண்டிக்கும்
வெகு காலமாக வழங்கி வருகிறது.
ஆனால் இதுவரையில், அதாவது இந்த
யுத்தம் ஆரம்பிக்கும் வரையில் கடன்
வாங்கியவர்கள் வாரும் பட்டினி கிடந்து
நான் பார்த்ததில்லை. வாரம் பணம்
கையில் இருக்கும் போது அதைச் செல
வழித்துக்கொண்டு குடிவாசை இருக்
காமல் பட்டினி கிடக்க அவர்களுக்குப்
வாய்ப்பில்லை, என்ன?

கடன் கொடுத்தவன் பட்டினி கிடப்
பதைத்தான் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.
"ஐயோ, கையில் இருக்கும் பணத்தை
பெய்வான் கட்டுகை கொடுத்துவிட்
டோமோ! கடன் வாங்கியவன் திருப்
பிக் கொடுக்கும் வழிபாடுக் காரணமோ!
வேறு பாசிடமாகவது கடன் வாங்கு
வோம் என்றும், கடன் கொடுத்து
கடன் கொடுத்து, கடன் கொடுக்கத்
தெரிந்தே போழிப், கடன் வாங்கத்
தெரிவாதினியோ! கடன் வாங்குவதே
ஒரு தனிக் கலை போலிருக்கிறதே!"
என்று கடன் கொடுத்தவர்கள் அன
லிடைப்பிட்ட புழுப்போல் தலிப்பதைத்
தான் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆனால் இந்த யுத்தம் வந்தாலும்
வந்தது, துளக்கன் கடன் வாங்கியும்
பட்டினி கிடக்க ஆரம்பித்து விட்டார்
கள். சம்பளம் உயர்ந்தும் போதவில்லை
என்று தனிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

"விரைக்கு மிஞ்சி செலவு செய்
வாதே. உன் சம்பளத்துக்கும்மேலே
உன் குடித்தனத்தை நடத்து" என்று
எனக்கு வாயும், சம்பளமும், குடித்
தனமும் ஏற்படாத பள்ளிக்கூடத்து
வாடனிலிருந்தே உபநேசம்!

எங்கே இந்த உபநேசத்தை நான்
மறந்துவிடப் போகிறேனோ என்று
இதற்கென்றே நேக்கண்ட பாடகை
என்கை சிட்டுருப் பண்ணி ஒப்பிக்கும்
படி என் வார்த்தைபார் என்கை எத்
தனியோ தடவை பிரம்பால் அடித்
திருக்கோ, எத்தனியோ தடவை
பெஞ்சி மீது சிறத்தி கவந்திருக்கிறார்,
எத்தனியோ தடவை 'இம்போசிகன்'
எழுதும்படி பபுறுத்தி விருக்கோ.

ஆனாலும்க அநிகற் செலவாளும்
காலமழிந்து மறிகெட்டுப்—போன
நிகர

எக்காக்கும் கள்ளதும் ஏழ்
திறப்புத் தியானம்
தக்காக்கும் பொருளாகும் தாடு.

என்ற அந்தப் பாட்டு எனக்கு இன்னும்
ஞாபகம் இருக்கிறது.

ஆனால் பன்ன ஞாபகம் இருந்து
என்ன பயிர்! நான் சம்பளிக்க ஆரம்
பித்ததிலிருந்து ஆன குதலில் அநிகம்
தான் செலவழித்துக் கொண்டு வரு

ALL COMES

சென்னை-20-10-1988

[illegible]

* *Q. rostrata*.

[தங்களுடைய சரித்திரப் பந்தைப்
 பாடிட்டுவிடும், ஆனால் கற்பாரு 'கவித்
 தத்துப் பாணி'வைப் பற்றித் தவறியிருக்கிறார்.
 'பாணி'வைப் பற்றித்தான் சொல்கிறார்.
 'சுவீகர்த்தப் பாணி' யித்காலத்த தன்.
 ஆனால் 'பாணி' என்பது தமிழ் எட்டாம்
 புள்ளியாக உள்ள தன் உலகமெல்லாம் ஒன்று.

— 28 Aug. 1

$\frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2}$

[illegible][illegible]

பா. திருஞ்ஞானம் பிள்ளை,
அதலிம்.

இலங்கை இராணுவத்தினர்
தங்கள் தனித்த முறையில் தமிழகத்தை
செய்யப் போகும் பெரிதும் பாபாட்டு
மேல் : தமிழகம் பாபாட்டுவர்கள்.

— **பிடிவதில்**

உதவி அ. சீனிவாசன்
24-11-21

தமிழகம் மொத்த மூலதனச் செலவுகளில் (1973-74-ம்) விவசாயத்துடன் தொடர்புடைய செலவுகளுக்காகத் தேவையாகிய நிதியை அரசாங்கமே அளவளாவினால்தான் விவசாயத்துக்கு உதவியாக இருக்க முடியும்.

கொடிக் குதிரைத்தருடமேயே, இராம
நெய்தல் மடத்தாசை, இராமநெய்தல் மரம்
கண்ணின் சந்தை மட்டாசை மூலம் நாம்
நெய்தல்மடம் (தஞ்சை) பீழை நீருக்கு
அருகில் நித்தியம் நமிக் கனத்திரை
கனம் அபிவிருத்திகளையும் அனுப்பி
பட்டல். இராமநெய்தல் மரம் நெய்தல் மரம்
நெய்தல் மரம் மரம் மரம் மரம் மரம்
கொடிக் குதிரைத்தருடமேயே கொத்திருந்திடு. அம்
மரம் மரம் மரம் மரம் மரம் மரம்
மரம் மரம். பீழைநீர் மரம் மரம்
மரம் மரம் மரம் மரம் மரம் மரம்

த. சாதுவேசபாஷன்.

[தங்கள் கருதம்மூலம் தயைத் தாட்டிவாங்க
 தயிதரவாக்கும் ஸ்ரீ சாமசெருத்தனாயரர்
 தயிமுகமாயி விட்டார். சந்திரமுகம் !

— **മിസ്റ്റർ,**

നവോദയ പ്രസിദ്ധകർത്താവ് മുഖ്യ
 മന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ
 നടന്ന യോഗത്തിൽ മുഖ്യ
 മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം.

മുഖ്യ
 മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം
 നടന്ന യോഗം

നവോദയ പ്രസിദ്ധകർത്താവ്
 മുഖ്യ മന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ
 നടന്ന യോഗത്തിൽ
 മുഖ്യ മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം.

നവോദയ പ്രസിദ്ധകർത്താവ്
 മുഖ്യ മന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ
 നടന്ന യോഗത്തിൽ
 മുഖ്യ മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം.

ஒழுங்கும், அரிவ செதுமையும் என்
களுக்கு உழி காட்டி யெய்தாது தனிச்
செந்தை....." என்று உழி விருந்தாகன்.

காழ்த்தல் செய்திகள் பின்னர் கவிகள்
யினர். "ஸ்ரீ சாலை ஐயக்கார் அவர்கள்
தமது அந்தரங்க கத்தியால், தம் எம்பர்
களின் உணர்வுத் திருப்பாத இவ் பெருந்
திட்டார்" என்று தமது சாஜாந் தமது
காழ்த்தல் செய்தியில் உழிவிருந்தார்.

MDIயார் தின் மனமும், "மாதவன்"
மீன் ஆசிரியருமான கே. எம். வேங்கட
ராமணி அடுத்தாற்போய் பிடுகினர். மாத
காட்டிகள் பதினெட்டு
கூடல் சான்றவர்களுக்கே
தான் எம். சாதாரணத்
தனது தலை தெரிந்தல்
என்று குறிப்பிட்டார்.
ஸ்ரீ சாலை ஐயக்கார்
உத்தமர் வந்தும், சை
யாத உணர்வுகளின் என்
தும், தேசபந்தர் என்றும்
யுள்ளித்த விட்டு, தகர்
மிகவும் கண்டிப்புகளால்
என்பதைச் சொல்லும்
போது, ஐயக்கார் தமது
குறையைக் கொஞ்சம்
கண்டிப்பாகவே வைத்துச்
கொண்டார்.

"ஸ்ரீ கே. பாஸ்கர
மணிய ஐயசின் பேச்சால்
கேட்கும்போ தெல்லாம்
திரும்பி என்ரு பெருங்
கன் வந்து கொண்டிருப்
பதை உணருகிறேன்"
என்று கே. எம். வேங்கட
ராமணி ஸ்தம்பிப்பேய் என்
செய்திருந்த படியால்,

ஸ்ரீ பாஸ்கரமணிய ஐயர் பேசும்போது ஒரு
கூடல் அகர் மீதும், தீண்டுதல் என் தென்
தின் மீதும் இருந்தன. காவல் பிடுகினர்
செய்த கொள்ளும் தகவியும் தீண்டாமல்
மெளனமும் வந்தால் மாத் வேண்டாம்
என்பார்கள் ?

ஸ்ரீ வி. சாலை ஐயக்கார் பின்னர்
மேல் கழுத்திருந்தார். வேண்டை சாதம்
போன்ற கவிஞர் தருவியில் ஸ்ரீ வி. சாலை
ஐயக்கார் தமது கந்திரைத் தெரிவித்துச்
கொண்டார். "இந்த மனது உயர்ந்தியாவரை
இப்படித் திடமொன்று பிரதிபலிப்பதில்
எங்கடையா கையில்த் திடப்படுகிறேன்"
என்று குறையிட்டார்.

இந்த கருத்தின் காவலாம் பன்னிச்
கூடத்திலிருந்து எம். எம். எம். எம். பரிட்
காக்குப் போன 118 பேசில் 116 பேர்
பாஸ் செய்த விட்டதாக அறிவித்தேன்.
இப்படி வேண்டாம் வேண்டி செய்துகிட்டு,
"என்றும் பிரதிபலிப்பதில் விட்டாகிறேன்?"
என்று குறையிட்டால் என்ன பிரயோஜனம்?

மேலும், ஸ்ரீ சாலைஐயக்கார், புது நெருட்
காண்டாபுப் போகும் ஸ்ரீ எம். எம்.
குறையுள்ளத்தி ஐயகா அறிமுகப்படுத்தி,
அவர் தமையால் பன்னிக்கூடம் மேலும்
தொடுத்தாக்குமென்று எம்புகாண்டம் உழிஞர்.

ஆசிரியர் சாதாரணத்தின்
கவிரிபுயலால் வேண்டி வந்த
கேள்விகளில் ஸ்ரீ கம்பாசார்.

விசுவநாத் தம்மில்
சாதாரணத்தின் காவலாம்
குறையால் கையுயர்ந்த
மெல் மந்திர உட்காந்த
திருத்தாகன் பன்னும்,
என் எம். சாதாரணத்தின்
மீன் பிரதிபலிப்பதில்
காவலாம் விருத்திக்
கும் வந்து கொள்ள
கொண்டிருந்தார்.

"மேலும் ஐயக்கார் அவர்
கவிஞர் காவலில் இது
தான் குறையுள்ள காவ்.
தன் மேலமை ஒருவர்
பாசாட்டுகிறார் என்
பதை அறிமுகப்போது ஒரு
கருத்து உண்டாகும்
கூடத்தின் காவலாம்
பாத்தியார் கேள்
கவியுயர் தொண்ட
பித்தரே வேண்டி உணர்வு
மேலும் ஒன்றும் விடை
பாது. அதனால்தான்,
'கூடல் காவலர் வேண்டி
குறையு, அவரைப் பன்னிச்

கூட உயர்ந்தியாவாண்டு விடுகிறார்" என்று
பழமொழி கூட இருக்கிறது. அந்த வேண்டி
பாத்திர எம். பெயர் காவலுயர் கருவாய்
காவலாம் அகல்" என்று தான் சாதா
கருவாய்.

இவ்வாறு தீண்டை தெரிவிக்காமல்
கூடல் சாதாரணத்தின் கவிரிபின் சாதா
குறையுள்ள சாதம் பந்தமும் மந்திர விடு
காவலாம் என்று பாத்திரேன். என்னவேண்டி
பாது குறையு. குறையுப் போட்டெயிலில்
இவ் மேலுயர் காவலர் கந்திரி விட்டாகன்.
கொண்டாட்டத்துத் கந்திரித் மந்திர
என் சாதாரணத்தின் காவலாம் ஒரு சை
மாத காவலுயர்ந்த விருத்திர. என்னாம்
காவலுத்தின் மனமொன்றாம் !

**மனவலரத்தல்
நடங்குது!**

[மூலச் சூத்திரம்]

கூடு எங்கே இருக்கிறது? நாயகன்
எங்கே இருக்கிறது? இந்த காவின் காவிரி
சிறுந்த நாயகத்திற்குப் பிதாவாகப்
தெய்வதென்றும் திருமகனாக காவியமா?

ஆனால், அந்த அரிய காரியத்தை கமி
சன்ஸவாசாய் வயன் சாண்டியரும் இந்த
யாரின் பிரசித்தி பெற்ற தத்துவ சாந்திரி
யான ஆசிரியர் சாதாரணத்தைச் செய்த
முகத்தார்.

அப்படி அகல் காயகம் கண்ட ரேபர்து
மாவலத்தின் அறிவுடைய அங்கு அட
குடைய அறிவுடைய ரெந்த ரெபர்து,
கீதையாக ருதிவின் 1994 கீதையாக
அறிவுடையதான் கம்பக அங்கு
மாவல காவலன் காவல் 250 அறிவு
காவலன் பரிசுத்தின் ருதிவின் ரெபர்து
கீதையாக.

உண்மதான்! மாபலாத்தக்கு அச்சம் புகத்தியே நிரூபண சம்பந்தம், சம்பலாட்டாவார், பங்குதற்பு பின்புலம் குறைய மகான் அந்த சாஸ்திரம் பூரே. கம். கெட்டசாஸ்திரமாய்க் கிந்த சாஸ்திரம் அபரிததான். இதை யெல்லாம் விட, மாபலாத்தியோதன் இருபத்தந்தது கருவும் தென்மாவட்ட வேலு பார்த்த விளக்கி கொள்ளும் பூரே. சாஸ்திரம்தான் அந்தக்கு அபகாவு தென்பாவு உற்சவசாஸ்திரம் பிரபலமாம் உத்திரம்தான். ஆகவே அருளும் மாபலம் அந்த சம்பந்தம் அட்சேபிண மன்ன?

ஸ்ரீ நம: ஸுப்பார் அங்காடம் பாராட்டுதற்கு மாவட்டம் வாரியன் மக வாகு தடித்தல் கொண்டிருந்தான் என்பது அவர்கள் பேர்தம் உட்பட்டத்த ளது மனமிகே மற்பாடு செய்திவிருந்த தெரிய வந்தது.

மேற்படி விழாவுக்கு வந்ததும் அதோடு
தான் தங்கள் கடவுளாகிய மந்திர
கிட்டாதினின் மங்கும், மேலு என்ன
செய்யவேண்டும்? உபாசனம் கிட்டாதினின்
தலைவர் ஸ்ரீ சரஸ்வதி மாதவன் 'சென்

சாரியத்தினாலாகக் கூடியிருக்கிறதும்' என்பதைத் தொல்லியல் பிழைநாள் திடீரென்று கூடியத் தூய்மை வந்தது. பிழை, சந்தம் இருந்ததிலும், ஆர்வமென்பதிலும், தமிழ்நாடாகக் கூடியத் தூய்மை வந்தது.

குதலெந்திறும் உத்தராவந்திறும் சீர்
காவிகன் கவகவடி மெய் மறந்திருந்தான்
புறப்பற்று மந்தெருகு உதராவனம் உடனே
விடைத்தது. உபசாரம் கிண்டியும் காரிய
தரிசி டாக்டர் விவகாரைத் தெருப்பான்
டருக்குப் பிரிவு உபசாரம் பந்திர்த்தது
கவித்தம் கொடுத்தான். ஆனால் பந்திரத்
தரப் பகத்துக் கொடுத்துவிட்டு, மான
கவக உபத்தத்துக்கு அகவிராசனம் விடுத்த
தான் சாதாரணமும் கருத்தில் போடப்
போனது. ஆனால் சாதாரணமும் அனாத
தந்திதம் போடவேண்டிய 'இடத்தில்
தவறப் போடச் செய்தான்!

பட்டினிவாரணாசுவர இராமகிருஷ்ண மீட்டர். இந்த வகைத்தின் மற்ருளு கான புகழாரம் ஸ்ரீ ச. வி. வெங்கட் ராமலிங்க மீட்டருத்தான், உணர்ச்சி மிகுதி யாக மாண்புமிகு உணர்வு வெளிப்பாடு?

தாயகம் உடர் தாயின் தாயர்
 ஸ்ரீ வி. கணசம்பு செட்டியார் தொப்
 பண்டையப் பாட்டிச் சருக்கையன்
 பேசினார். ஆனால், அவர் தொப்பண்ட
 குக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பெயரில்
 'கேய'த்தை அயிலும் கொடுக்காமல்,
 எந்தெனவே எச் சாதுகிருஷ்ணனுக்குக்
 கொடுத்திருந்த பெயரில் குதாயை எடுத்துச்
 கொடுக்கப் போனது தாயின் மிக்க சை
 கம்பம் உண்டாகின்றது.

யன்றிக் கூடத் திரிந்து விடும் மாண
கங்களுக்கு ஹெட்மான்ட்ஸ் ஏதாடெப்
பத்திரம் கொடுப்பது உண்டாயினால் அதற்
குப் பதிலுக்குப் பதி டங்க ஸ்ரீபொழுது
கேள்வியிலுந்து விடும் ஹெட்மான்ட்
ருக்கு மாணாக்கம் ஏதாடெப் பத்திரம்
கொடுத்து அளக்கம் !

"உயர்ந்த குகையே!" என்ற அவரை விளித்தது, "உங்கள் எல்லா எழுப்பும் தரம்

"அவதம் பந்தி என்ன சத்தெனம்?" என்று கேட்டார் வானம்.

"என்ன சத்தெனம்? என்னவோ சத்தெனத்தான். இந்த யந்தத்திதழ்ப் பிறகு ஆசிய நாடுகளுக்கும் சுதந்திரம் கிடைக்குமென்று ஆசியக்காரர் ஒரு வகுமே நம்புகின்றனர். அவர்கள் நம்பும் படி மேல்பு சதாவது என்ன வேண்டும்!" என்று சொல்லி விட்டார்.

"அடா! இது என்ன அவதம்பிக்கை கொண்ட உலகம்!" என்று பெரு ஸ்தூபக விட்டார் வானம்.

உடனே, ஆசிய நாடுகளில் யதும் காணத்தக்க பந்தி இருக்கும் ஆழ்ந்த யோசனை ஒரு முடியுக்கு வந்தார்கள். அந்த முடிவை ஒரு அடிவான வாகனத்தில் அனுப்பத்தான்.

ஆக! அந்த வாகனத்தில் அமைப்பைத் தான் என்னவென்று சொல்வது? இந்திய அறிவார் வக்கத்துத் சேர்த்த கொட்டை போட்ட அறிவார் ஒருவர் டிபுலி கொட்டை போட்டிருந்து தேரே கம்பிக்குத்துப் போய்த் தயாரித்துக் கொடுத்த வாகனமாகவே தோன்றுகிறது எங்கும், வேறு சொல்வதென்ன?

அவ்வளவு சமையோடு அந்த யந்தமும், அவ்வளவு சத்திதகமும், அவ்வளவு வலி வலி குரலும், அவ்வளவு சுந்தர வரிசைத் துணைத் தொகுதும். அந்த ஒரு வாகனத்திலே அடங்கியிருக்கிறது. கொஞ்சகம்.

"மேற்படி பட்டிருக்கும் ஆசிய மக்கள் கயாட்சி பெறுவதற்கான அடிப்படை வாய் உரிமைகள் அங்கேயே, மேற்படி மராதியப்பட்ட ஜனங்களை குறிப்பிட்ட வாய் பந்தியான உரிமைகளுக்கான அசியம் அனுமதியுள் பொருளாதாரத் துறையிலும் சாதாரணத்திலும் மேற்படி கயாட்சித் தயாரிப்புத்தொடர எடவடிக்கைகளைக் கட்டிச் செல்லுதல் ஆரம்பிக்க வேண்டியது."

அடி உக்கை!
உக்கைப்போடு உக்கை!

ஆசிய மக்களின் அறிவுத்தொகுதி தான் என்னவென்று சொல்வது? கயாட்சிவோம்!

அது அடிப்படைவான உரிமைவாய்! மேற்படி கயாட்சிக்கு ஆசிய மக்களைத் தயார் செய்யவாய்!

அதற்குக் காரிய சாத்தியமான வகை அவ்வாய்!

கூத்துத்தான் போல்கன்!

மேற்படி சிவாய்-வானம் அறிக்கை இந்தியாவுக்குப் பொருத்தமாய், பொருத்ததாய் என்று ஒரு சத்தெனம் நாமில் சொகுக்கு எழுதிருக்கிறது. ஆசிய ஜனங்கள் எங்கும், மேற்படி ஆசிய குடும்பங்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் சேர்த்த வக்கை அச்சது ஜப்பானியருக்கு உட்பட்டிருக்கும் ஜனங்கள் மட்டுத் தாறு வக்கைவாய் சொல் ஆவதுடன் கேட்டுக்கொள்.

ஒன்று மட்டும் நாம் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

மேற்படி அறிக்கை இந்தியாவுக்குப் பொருத்ததாய்.

அதில் "கயாட்சி" (கொம்பு-வானம் கொம்பு) என்று குறிப்பிட்டு குடும்பவாதக் கவனித்தாக நாம் பொருத்ததாய் என்று சொல்வதில் காரணம் விளங்கும்.

அட்டவாங்குக் காரணத்தில் சொல்லு வதுமாய் உத்தரம் எங்கே, மேற்படி எங்கே குறிப்பிட்டமாய் "கயாட்சி" என்று இந்திய அறிவார்வக்க வானத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாய்?

"கயாட்சி" எங்கும், எத்தனையோ விதம் கயாட்சி இருக்கிறது. குடியேற்ற தாய் குடும்ப கயாட்சி, மராதிய மத்திய கயாட்சி, உத்தர கயாட்சி, எம்மதாய் கயாட்சி, பெரும்பான்மையான இந்திய தீவாக கைபர் கயாட்சி - எல்லாம் இருக்கிறது.

உன்னமாய்க், இந்தியாவில் இப்போது நடந்து கொண்டிருப்பதே ஒரு விதம் கயாட்சிதான் அல்லவா?

அதாவது இந்திய தீவாக கைபரில் பெரும்பான்மையான இந்தியர்களை யிருப்பது கயாட்சி அல்லவா?

ஆகவே, "இந்தியாவில் எத்தனையோ கயாட்சி எந்தெந்தவோ விட்டது!" என்று மேற்படி சத்தெனம் சொல்லி விடுவார்கள்.

"தங்குச் சுதந்திரம் நாம் வேண்டும்; கயாட்சி வேண்டியதில்லை!" என்று இந்திய மக்களும் நிச்சயமாய்ச் சொல்லி விடுவார்கள்.

ஆகவே, கயாட்சிக்கு நம்மவர்கள் தயார் செய்யவேண்டிய அவசியம் கொஞ்சம் கூடக் கிடையாது.

இதை வேக்கை உத்தெனக்கும் போது சிவாய்-வானம் அறிக்கை இந்தியாவுக்குப் பொருத்தமாய் பொருத்ததாய் என்று சொல்லுகிறதாய்?

இப்படி சேர்ப்பட்டபிறகு அவதம்பந்தி ஒரு வாகனம் எழுதுவதும் அதுவையே தான். இதோ நிறுத்திவிடுகிறோம்.

அதுமுதல் ஐப்பாறுக்குள் எவ்வளவு
விடிந்தது என்று சொல்லாம்.
கோவணம் கட்டிக்கொண்ட சந்திரன்
யின் குழிப்பம் வரையப் போகிறது
போல், சில நீங்கள் ஐப்பாறுக்குக்
கிடைக்கப் போக, அந்நின்றுதான் சோதி
பத்திய வேதியை காண்பது விட்டது.

அந்த வேதியின் பரிணம் பக்கத்தி
னுள்ள 7-ஐ அதுபவிக்க தேடினது.

செவியில் ஐப்பாள் பிளவெடுத்துத்
சொல்லும் அட்டிநிபுங்கினைப் பற்றிக்
கேட்ட பின்னர், ஆசிரியர்களைவிட
ஆணையும் குன்றையிலிருந்து நுகர்விய
மாக, இந்நியாவின் பெரும்பாலான
ஐப்பாறும் ஆசிரியர்களுக்கு அந்நின்று
பிறக்கும் என்ற ஆணையை இந்நி
தரிகள்.

யி கதிபத்தியம் என்பதற்கு ஆண
ஆணையாடுவதற்கு மந்த எது
இருந்தாலும் போதாது; இரவு தந்திர
மும் தீர்க்க இருக்கையும் வேண்டும்.

இவை ஐப்பாள்வரிடம் இக்காலம்
பலத இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால்
அவர்கள் அந்நியமாக வந்ததற்கு
குறித்தபோது விளக்கி விட்டது.

அந்நின்று எப்படித் குறித்தார்கள்?
'பேரில் நவரீ'பலா சொல்லு வாகத்
தாக்கி, உலகமெல்லாம் வேறுக்கும்
படியான காரியத்துடன் குறித்தார்கள்.

ஐப்பாள் அமெரிக்காவை அன்றிதம்
தாக்கியது, பதிவுடன் நுகர்விய எட்டி
செல்ல வாய்ப்பு, "இதோ தான் இருக்
கிறதேன்" என்று சொல்லுது
போகவந்தது.

அமெரிக்கா என்பது ஒரு பெரிய
கண்டிம்; பல வாரியிலும், இயற்கை
வாரியிலும், இயந்திர வாரியிலும்
உலகத்திலேயே இப்பலத்தது.

'பேரில் நவரீ' தாக்குதல் நடந்த
இரண்டு வருஷத்துக்குள் அந்நியமே
பண்டமக்கு பேரில் உப்பம் படைவை
அமெரிக்கா நவரீத்துவிட்டது.

மற்றத் தொங்கல் எல்லாம் ஆசிரி
கண்டிம் ஆகா விமையங்கள் நவரீ
ரீக்க, அமெரிக்காவோ எட்டிக்கண்டிம்
பிரம்மணம் மரம் பறக்கும் கோட்டை
கிடைத் தவரீத்துத் தள்ளிக்
கொண்டிருக்கிறது.

எனவே, ஐப்பாள்வரித் தவிர்ப்பட்ட
உறுதி, மீதம், ஒன்றும் மயங்கப்பட்டு
போவதில்லை. எல்லாவுதாய் தேத்துப்
கிடியவர்களும் போர் நடத்தினாலும்
முடியில் தொண்டி அடைந்தே தீர
வேண்டும்.

தேரீக்கிதான் வந்தது என்னாலும்
சாதாரணமாக மற்றத் தொங்கலுக்கு
தேருவதுபோலவே வரப்போகிறது!

தொண்டியுற்ற நெர்மனிக் துக் கட்டப்
போகிற அதுமையை ஒருதாலும்
ஐப்பாள் விடியத்தின் கட்டிட
மாட்டார்கள்.

மறுபடியும் பல தூற்றங்கள்
ஐப்பாள் தரிசுமேற்குக் கோட்டைமல்
செய்யத்தான் வரப்போகும்.

சொல்லு - வாரணம் அந்நின்றுமே
இருந்ததாய் காண்கிறோம்.

ஐப்பாள் இரண்டு படைகள் என்
தென்றதற்கும் திரிதாமா க்கிவிட்ட
மெல்லியது என்பது அவிகாந்தைய
முடியு.

ஐப்பாள்வரிக்கு வாய் போகும்
உதைய தரிசுதான், தங்குக்கு உறு
கையுற்றது. அங்கிவிட்ட உடைய
தாய் வரப்பாற்ற வேண்டும்!

எது எப்படியானாலும், ஆசிரியர்
அந்நின்றுத்துக்கு ஐப்பாள் தரிசுப் பல
விக்கி மென்று திரிதாமா க்கிவிட்டது.

இவ் தரிசுமே, சேவையத்தான்
தரிசுவேண்டும்.

எனவே, சொல்லு - வாரணம் சத்திர்பை
மேலும் நவரீத்து வாரணமே.

* * *

பிரிவிக்க வந்தாலுக்கு ஐப்பா
றுமைய இரண்டு படைகள் திரிதா
மம் ஒழித்துவிட்டு வேண்டுமென்று
திரிதாமா திரிதா. "சரி, ஐப்பா
றுடன் இன்னும் திரிதாமம் வந்தம்
தந்ததுவந்தது உலகமேக்கு என்
வேண்ட வேண்டும்?" என்று வாரணம்
கேட்டார்.

சொல்லல் கேட்க தங்கு இன்னினை
வந்தத் தவறாடங்கள், ஆயுதங்கள்
முதலியவை வேண்டுமென்று நெர்
வித்தார்.

வாரணம், "ஆகட்டும், பரிக்க
காம்!" என்று.

"அதோடு, இன்னொரு காரியமும்
செல்ல வேண்டும்" என்று சொல்லு
தேன்.

"என்ன?" என்று கேட்டார் வாரணம்.

"இந்த வந்தாலுமே ஐப்பாள் -
அமெரிக்கா சத்திரித்துக்கொண்டு
தட்டிக்கொண்டு; ஆசிரியரின் உத்திரத்
துக்காவும் தட்டிவந்து என்பதை
உறுதிப்படுத்த வேண்டும்" என்று
சொல்லுமே கேட்க.

ஆசியாவின் அதிர்ஷ்டம்!

பஞ்சாயத்திலே கம்பாள குகைத்
தத் தேவிகள் எத்தனையோ இருக்
கின்றன.

எதற்கும்,
ஏதாவது ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்டு
வேண்டியது.

தேதி குறிப்பிட்டானதும் கவ்வானம் ஆனத் பேரவையாகும்.

அப்படிதான் செயல்படுவதால் கவர்
வர்கள் அதிகமாக நன்றியுடையவர்.

பெண் பால்கலயேண்டும்; மாப்பிள்ளை பால்கல வேண்டும்; பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருவரை மோகனப் பால்கல வேண்டும்; இருவருக்கும் பிடித்திருக்க வேண்டும்; இரண்டு வீட்டுக்கும் சம்பந்தமாக விடுக்க வேண்டும். இதற்குக் கையாணத்திற்குப் பத்தம் வேட வேண்டும்; அச்சு முதல் அப்பாசம் வரையின், எண்ணெய் முதல் தொண்டை வரையின் சாமரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்; தாமஸ் வரத்திற்கும் சங்கீதக் கச்சேரிக்கும் அச்சுதம் கொடுக்க வேண்டும், பத்திரிகை அச்சுக்கல வேண்டும்.

ஆனால், இதைப்போல் என்ன வே
றாவது? கண்ணாடி தேதி குதிர்ப்பிட்டு
விட்டால் மாதமெல்லாம் தானே
தடத்து விடுவது!

உயரணிக் ஆறு போனத்தன்.
கவியே வென்றான் !

மேற்கொண்ட நிலைமையைக் கண்டு
யாவுகது அநிலங்கம் வந்திருக்கிறது!

அதிர்ஷ்டம் எனவே, எப்படிச் செல்வ
பெற்று, என்ன சூழ்நிலை தம்மைத்
தாக்குகிறது என்று கேட்டால், இந்நேர
சொல்லுகிறேன்.

அமெரிக்காவில் அவன் - பிரதி
பென்ட் வான்ஸ் என்பவர் அவரு
வகுப்பு பற்றிப் பேசினார்.

காசனாமின் பிரதான பகுதான
மியாங்-காய்-மொக்ஷாஷ் சத்தித்தரர்.

இருவரும் ஈகைய வளிக்ஞம்பாவு.
குறுக்கிய மீது. பன விஷயங்களைப்
பற்றியும் கனத்து ஆரோபித்தார்கள்.

“சூப்பாவைத் தேர்தடிப்பது நான் முதல் காரியம். முதல்காலமான காரியம். அங்குதானே காரியம்” என்று எழுதமுடியாத ஒரு கடிதம் அந்தக்கிரமம் அவர்கள் கையில் விட்டிருந்தது.

இதோடு அருங்காசத்தில் பதினேழு சதுத்திரத்தில் சமாதானம் திணைவேண்டுகோளும், இப்பொழுது உடனடியாகவே பாதகத்தை நீர்த்தாமாக எண்ணெய்க்குடும் அழித்துவிட வேண்டுமென்றும் ஒரு முயலாகத் தீர்மானித்தார்கள்.

மேலே சொல்கிற மூன்று
தொகுப்புகள் தக்கதென நினைத்து
ஒரு தனி கண்கிட்டுவோமாக.

தற்போது விசுவத்தின் அம்முதலாவ
ஆகையென்றால் திராவிட அரசியல்
போலாத திராவிட ஒரு குரல்
அவற்றையாக.

ஆம்: ஒரு காலத்தில் இப்பாலும் தான் ஆயோஷிக்கு அதிகம் உடம்பு, கொள்கை, சத்திரம் எல்லாம் வரம்போடுதென்று ஆயோஷிகர்கள் ஆணை வந்த தந்திரம் கொண்டு நடந்தார்கள்.

மூப்பது, தாப்பது வகுத்ததுக்கு
உத்திய கதைகளைச் சொல்லியும்.

இந்த அத்தியாயம் ஆரம்பத்தில்
நவீனவாதத்தின் தோற்றத்தையும் ஒரு
வகையில் காட்டியது.

எல்லாருமே தினத்தந்தி மாசு ௧௪
நாட்களாக குடியிருக்கிறது என்று குடிசை
தாரர்களிடம் அடி தாக்கெடுக்காண்டு
முறைப்படிப் போகிறது.

இந்த அநியாயத்தை என்னுடைய உணர்வுகளால் தாண்டிவிட்டு நான் இதை மறந்து விட்டேன்.

ஆலோசனைக்குக் கேள்வியைக் கேட்கும்
பொழுது ஆரத்தக் கண்ணீர் உண்டா
கிறது.

அப்போதுதான் ஜப்பானும் ஆபிரிக்கா அமெரிக்கா ஆகியவற்றோடு உடனடி உறவுகளையும் நிறுவிக் கொடுத்தன.

தரமூலக நாள் அந்த ஆண்டின் நிக்
பீதனாயின் வளத்து வந்தன.

தற்போதும் தானுக்கு தான் முன்
மேற்றமடைந்து பணம் பெற்று
வந்தது.

மேலான வர்த்தத்தில் ஐப்பான் மெரு
புத்திராவித்தமாவை ஐயித்திற கூட்டி
வறு பற்று தீர்வையாகத் தெரியும்
வாயரில் காத்திருந்து, தெரித்தபின்
தேசக் கூட்டியின் சேர்த்தது. அதனால்
சாபம் அடைந்தது. பாலிதிக் தீயில்
செய்யவந்திருந்த சேர்த்தவாவிருந்த தீவு
கடையெய்க்காய் ஐப்பான் பெற்றது.

வங்காளத்தில் மத்தியசமீபகாலப் பழங்காலத்தில் இருந்த
பாதுகாப்பற்றதாக வங்காள உலகம் ஒரு
சுயேச்சுதலாகச் சிட்டுகொண்டிருந்திருந்தது.

தான் மகாநாடு கூடுதலும் சரி, அவ்வாறு ஏற்போது எங்கே கூடுதலும் சரி, தமிழ் காட்டு முதலாவது எழுத்தான் மகாநாட்டின் தலைமைப் பதவிக்கு ஸ்ரீ க. ரா. அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதே பொருத்தமாக விருக்கும்.

சர்க்காரின் உதவி

67 முத்தான் மகாநாட்டைப் பற்றி இவ்வளவு எழுதிய பிறகு, "மகாநாடு எட்டகுமா!" என்ற அடிப்படையான சந்தேகம் எழுதிற்று. உம்பர்-ஓட்டக் கூத்தர் காலத்திலிருந்து இவ்வாறு அபிசமமாக, எழுத்தான்கள் ஒன்று கூடி ஒற்றுமைவாக ஒரு மகாநாட்டை நடத்துவதென்பது அவ்வளவு எளிதில் நடக்கக்கூடிய காரியமாகத் தொன்றவில்லை. ஆனால் எழுத்தான்களுக்குள் அத்தகைய ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்கு ஒத்தாகையாக பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் சம்பந்தத்தில் ஒரு காரியம் சென்றிருக்கிறது. அதாவது எழுத்தான்கள் தொழிலுக்கு உதவி கவடிகளும் படிபாட காலிதக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தைச் சம்பந்தத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறது.

எழுத்துக்கு ஆபத்து

தேன்ற வெ காலமாகத் தமிழ் காட்டில் புத்தகத் தொழில் ஒரு புது மலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பராமனை புத்தகப் பிரகாசம் பெயன்கள் தொன்றி விருக்கின்றன. அழகான தொற்றங்களுடன் பய சமமான புத்தகங்கள் வெளியாகி வருகின்றன. கதைப் புத்தகங்கள், கட்டுரைப் புத்தகங்கள், அறிவை வளர்க்கும் புத்தகங்கள், உணர்ச்சிவைத் தாண்டும் புத்தகங்கள், காரிய ஆரம்பித் தாங்கள், கவிதை மகாநர் வீசம் தாங்கள், மாதம் மவரும் தாங்கள், மொழிபெயர்ப்பு தாங்கள், — இப்படியாக, எத்தனையோ புத்தகங்கள் கதவிதமான வர்ண உடைகளை அணிந்து கொண்டு வெளியாகி வருகின்றன. இப்போது சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கும் உத்தரவு என்ன சொல்கிறதென்றால், 1915ம் வருஷத்தின் மேல்பாடி புத்தகங்கள் 1904, 31 புத்தகம் ஸ்ரீலங்கா வெளியிடலாம் என்ற தான். இப்பிலாவில் சொந்த கவிதைகளை உபயோகிக்கும் மாதப் பத்திரிகைகளுக்கும் வசைப் பத்திரிகைகளுக்கும் கூட இந்தக் கட்டுப்பாடு உண்டாம். இப்பிலாவில் கவிதை உற்பத்தி குறைந்திருப்பதை அண்ணிட்டு இம் மாதிரி அழகான உத்தரவைச் சர்க்கார் விதித்திருக்கிறார்களாம்! இந்த உத்தரவை என்ன முறையில் அமுல்படுத்தப் போகிறார்கள், என்னென்ன விதியைக் குச் செய்யப் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் இன்னும் விவரம் தெரியவில்லை. மொத்தத்தில் இந்தக் கட்டுப்பாடு மிகவும் மோசமானது, ஆபத்தானது, அகியாயமானது என்பதில் சந்தேகமில்லை. காட்டில் அச்சிட்டுப் பஞ்சம், விநியுப் பஞ்சம், இரோஷம் பஞ்சம் முதலியவை தான் உலக மாடுவது போலதது என்ற, அறிவுப் பஞ்சத்தையும் உண்டாக்கவென்பபுதுதான் இந்தச் சட்டம். அத்துக்கு வருவதில் பவனுக்குடியும், காட்டின் மற்ற அகாலசியத் தெகைகளை வேண்டாம் குறைத்துக் கொண்டாவது, அறிவு வளர்ச்சிக்குச் சாதகமான பொருள்களுக்குப் பஞ்சம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். புத்தகப் பிரகாசங்களுக்கு வேண்டிய காலிதத்தை உங்காட்டிலேயே வெளியாட்டிலே சம்பாதித்துக் கொடுப்பது சர்க்காரச் முதல் கடமைவாகும்.

தகவல் சொல்லுவார்களா?

67 புத்தகமும், எழுத்தான்களையும் பற்றியே இவ்வளவு தான் எழுதிய பிறகு, உடைபடிக் ஒரு தமிழ் எழுத்தான் விட்டிய் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டே முடிக்க விரும்புகிறேன். இதர்புத்தகத்தில் "குருவாணி" ஆசிரியர் ஸ்ரீ க. ரா. சுப்பிரமணியம் வீடு போலீஸாரால் சோதனை போடப் பட்ட தென்றும், ஆனால் அவர்கள் விரும்பியது எதுவும் கிடைக்கவில்லை வேன்றம் அறிவினும். போலீஸார் வினாப்போது கிடைக்காவிட்டாலும், காரும் வினாப்போது தவையாவது போலீஸாருக்குத் தெரிந்திருந்தால் மகக்குத் தெரிவப் படுத்தக் கோருகிறேன். "கேவி" சிறு கதைப் போட்டிக்கு வந்த கமர் 1900 கதைகளில் எவ்வளவு கதைகளை ஸ்ரீ க. ரா. சு. பரிசெய்து சென்றிருக்கிறார் என்ற தவைய்தான் காம் அறிவ விரும்புவது. மேற்படி போட்டிக் கதைகளைப் பூர்வாங்க பரிசெய்து செல்லும் போதுப் படி ஸ்ரீ க. ரா. சுப்பிரமணியத்திடம் மற்ற சிற்பதிகனினும் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூர்வாங்க பரிசெய்து முடிந்த பின் எவ்வாறு பஞ்சாயத்தாரும் கூடி நடவடிக்கை பரிசெய்து செல்ல தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டும். எனவே, ஆகண்டு மாதக் கடைசிக் கு முயற்சி முடியு வெளியாவது சாத்தியமில்லையென்பதைச் சிறு கதைப் போட்டியில் கைத்து கொண்ட கோவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

— இந்த நியாய மிக: எவ்வாறு இவர்களை வெளியான "கவிதை பதிகம்!" என்னும் கவிதைகளைத் தாண்டிக்கும் பரிசெய்தவர்கள் அம்மா, போர்த்துப் பார்த்தல், மதரான்.

சுருதி

மார்ச் 3

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கும் பெருந்
தாயென்று குங்கில நாயகர் - பாரதியார்

இதழ் 38

என்ன சேர்த்து?

எழுத்தாளர் மகாநாடு

கோயழுத்தாள் இனம் தமிழ் எழுத்
தாளர் சிலர் ஒரு போரை மூலத்தில்
எடுப்பிடுகிறார்கள். தங்கள் வசம்
அவர்கள் ஜியா எழுத்தாளர் சங்கம்
ஒன்றைத் தோற்றுக் கொண்டார்கள்;
அத்துடன் திருப்பி வட்டவில்கி,
மகாநாடு எழுத்தாளர் மகாநாட்டைக்
கொல்லுத்தாள்மே ஈட்டிவிட்ட வேண்டு
மென்று அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள்.
ஆசைப்படுவதோடு கம்மா இருந்து
விடாமல், அதற்கு வேண்டிய மூலத்தி
களையும் ஈட்டிவிடுகிறார்கள். சென்னை
மாநகரைத் தேடி வந்து இப்போது
எழுத்தாளர்களும் சென்னைக்கு
விரும்பு கட்டி, கொல்லுத்தாள்மே எழுத்
தாளர் மகாநாடு கட்டுவதைப் பற்றி
போஷித்தார்கள். அன்று விருந்துக்கு
வந்திருந்த எழுத்தாளர்கள், "மகாநாட்டி
யின் ஆரம்ப மூலத்திலே இவ்வளவு
குடிசைமா வீடுகிறதே? இன்னும்
மகாநாடு உண்மையில் கடைபெறும்
போது எவ்வளவு பாமாலைத்தமா வீடுக
ளுமோ?" என்று பிரமித்திருப்பார்கள்.

ஆக்டாசனார் யார்?

கோயழுத்தாளர் மகாநாடு கட்டினதும்
அதற்கு ஆக்டாசனார் பாசைப் போடுவது
என்பதுபற்றி போஷினை ஈட்டித்தாசையும்
போஷினை மூடியுப் பெறவில்லை வேண்டும்
அறிவிக்கும். உண்மைப் போதுத்த
வகையில் இதைப்பற்றிச் சந்தேகமே
கிடையாது; சந்தேகம் ஏற்படவும்
சீயாயும் இல்லை. முதலாவது தமிழ்
நாட்டு எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்குத்
தமிழகத்தின் முதலாவது எழுத்தாள
காத்தாள் அக்டாசனாரைப் போட
வேண்டும், அப்படித் தமிழ் நாட்டின்
முதல் எழுத்தாளர் யார் என்பதைப் பற்றி
யும் சந்தேகம் ஏற்பட சீயாயில்லை.
மீது இதைத் என்று எழுத்தாளர்

உகமே வழுக்கும் ஸ்ரீ ம. சாமசுவாமி
அப்பாசார் அவர்களைத் தவிர வேறு
யாருக்கும் அந்த உரிமை கிடையாது.
தற்காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் எழுத்துத்
தொழிலின் எடுப்பிடுகிறவர்களுக்குக்
குடும்ப முதலாவது எழுத்தாளர் அவர்
தான். கால் தூற்றாண்டுக்கு மூன்று
முதல் முதலில் தமிழில் கவிஞர்தரையில்
கைதானும், கட்டுரைகளும் எழுத்த
தொடர்பில்லையர் அவர்தான். தமிழ்
நாட்டின் இப்போது எழுத்துத் தொழி
லின் எடுப்பிடுகிறவர்கள் பெரும்பாலோர்
ம. சா. வினும் எழுத்தத் துறைக்கு
இருக்கப்பட்டவர்களோ, அவ்வது அத்
துறையில் அவரால் கைத்தித் தள்ளப்
பட்டவர்களோ ஆவார்கள்.

பிறவி எழுத்தாளர்

இதோ ஒழிந்த வேளையில் பொழுது
போக்கோர் சில பிரதானிகள் அந்த
வாசில் தமிழ் எழுத்த ஆரம்பித்தார்கள்.
ம. சா. அம்மாதிரி எழுத்த ஆரம்பித்தவ
ரல்ல; அவ்வது பிசுமழ்ப்புக் காரக
எழுத்துத் தொழிலை மேற்கொண்ட
வரும் அவர். அவர் பிறவி எழுத்தாளர்.
அதாவது பிறக்கும் போதே தலையில்
எழுத்துத் தொழிலாளர் என்று எழுதப்
பட்டுப் பிறந்தவர். "மாநம் ஆயிரம்
குபாய் தருகிறேன்: நீ ஒன்றும் எழுதா
மல் இரு" என்று வாராவது சொன்
தும் எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள்
ஆகத்தி ஈட்டில் ஆழ்த்துவிடுவார்கள்.
ம. சா. விடம் அது பதிக் காது. "உன்
குபாயைக் கொண்டு உடைப்பிடுவே
போடு: என்னும் எழுத்தாளர்களுக்குக்
மூடியாது!" என்றுதான் அவர் சொல்
வார். பல விஷயங்களில் ம. சா. வின
இப்போதுதான் அபிப்பிராயங்களின்
விருத்த காத துரம் மாறுபட்டு நீந்
பவர்கள்கூட மேற்கூறியவாத வேல்லாம்
ஒப்புக்கொண்டே தீரவேண்டும்,
காலவே, கொல்லுத்தாள்மே முதல் எழுத்

வியோ பிலிம்ஸாரின் உன்னத தயாரிப்பு!

K. E. ராமசாமி — U. R. ஜீவரத்னம்

K. சரங்கபாணி — K. R. செல்மை

T. E. ராமச்சத்திரன்

H. E. கிருஷ்ணன். T. A. மதுரம்

நடிக்கும்

பூம்பாவை

கதை:

A. A. சோமயாஜி

பாட்டு:

மாரியப்ப கவாமிகள்

சுந்தர கவிஞர்:

அத்தேபல்லி ராமதாஸ்

கவிஞர்:

T. பாலாஜி சிங்

சங்கீதம்:

நியூ டேஸ்

மொழிபெயர்ப்பு:

கந்தன் & கம்பெனி

கோயமுத்தூர் — மதுரை — கோட்டயம்

பேபி பிராண்ட் அசல் நெய்

மணம், குணம், குளி இயத்
தில் ஒப்பற்றது. உணவின்
குளியை பல்படங்கு அதிகப்
படுத்துவது. உணவக்கும்,
குகத்திற்கும் உத்தமமானது.
மேனோம்பியவரை இத்த
யாகளை மிகுத்த பேபி
பிராண்ட் நெய்யை உப
யோகிப்புகள்.

ராஜம் & கோ,
கோயமுத்தூர்.

TRADE MARK

தேத்தது குழல் எவ்வு பல் தாயர்
களை யான இயக்கு வேண்டியும்

நெய் - விட் - டி.

கொடுக்கத் தவறமாட்டான். அதன்கு
தாய் தாய் கிழித்து விடுவாங்கு கொண்
கொடுக்கேதம். தாய்மாதிரி! உங்கள்
குழந்தைகளுக்கும் உகம வர்த்துத்
கொண்டுகள் தகவுகள் தருக்கவும்

நெய் - விட் - டி.

சுரு தேத்த தேவாமிட்டம்
S. H. NEMEDIES - TRICHINOPOLY.

P. A. ராஜ செட்டியார், பிரதர்
தந்தி: ராஜா-கோயமுத்தூர்-போன். 218A

விஷயமறிந்த
மனிதனின்
கொள்கை-

தொழிற்சாலைக்கு வேண்டியவர்களை
வாங்கும் விஷயமறிந்த டைரக்டர்,
இயந்திரங்கள் எவ்வளவு மூக்கியமோ
அவ்வளவு மூக்கியமானவர். நோய்,
உலோகம் அவ்வது மர தொழிற்சாலை
களில் உற்பத்தியாகும் சகலவித
பொருள்களுக்கும் அஜாக்ஸ் உபர்
தர பட்டசேகன் உபயோகப்படுத்தப்
பட்டதால் இருந்தால் வெகு சேர்த்தி
யாய் இருக்கும்.

அஜாக்ஸ்

பிராடக்ட்ஸ் லிமிடெட்,
108, அரமணக்காசத் தெரு,
சென்னை.

பீலின்ட் (ஸான்ட்)
கார்னெட்
எமி
அஜாக்ஸ்
பேப்பர்

க்ளாட்
டிஸ்க்ஸ்
ரோல்ஸ்
பெல்ட்ஸ்
டேப்ஸ்

மற்றுமுள்ள
வைகள்.

மார்பெலில் எஜன்டுகள் : ருரு உபயோக சான்ற
தேன் இத்தியாவுக்கு கிற்பனை எஜன்டுகள் :
மார்ஷல் ஸான்ஸ் & கோ., (இந்தியா) லிமிடெட்,
தயார் பேட்டி 141 :: :: சென்னை.

எல்லோராலும் எவ்வகையிலும்
மேன்மையானதெனப் போற்றப்படும்

தமிழ்

ஹர்ச்சந்த்ரா

ப்ரகதி

தயாரிப்பு

இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலும்
ஆந்திர தேசத்திலும் பெங்களூரிலும்
வேற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது

டிஸ்ட்ரிபியூடர்கள் :

FAMOUS TALKIE DISTRIBUTORS

MADRAS — MADURA — BANGALORE — BEZWADA — HUBLI